*І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...*
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 162. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 7-го ВЕРЕСНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 7, 1967 No. 162. VOL. LXXIV.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Середа, 6-го вересня, 1967

В АМЕРИЦІ

БІОСАТЕЛІТ 2 ТРИ ДНІ КРУЖЛЯТИМЕ з рослинами, комахами, амебами, цвіллю та бактеріями, випробовуючи на них вплив радіяції та невагомости. Крайова Аеронавтична й Космічна Адміністрація має в четвер 7-го вересня випустити Біосателіт 2, який мов арка Ноя, матиме вище згаданих представників ботаніки та зоології. Біосателіт 1 випущено 14-го грудня 1966-го року; він мав подібний вантаж як Біосателіт 2, і виконував свою функцію згідно з пляном, кружляючи в космосі, де діє закон невагомости, але під час його приземлювання не діяла ракета і він не впав на Землю. На Біосателіті 2 будуть і запліднені жаб'ячі яйця, бо вчені хочуть знати, який вплив матиме на них радіяція.

МИШИГЕНСЬКИЙ ГУБЕРНАТОР ДЖОРДЖ РОМНІ змінив своє становище в справі війни у В'єтнамі, який він був відвідав в 1965 році. Після повороту з В'єтнаму він був заявив, що „Америка мусіла вмішатися у в'єтнамську війну, і що ця війна є морально оправдана". Тепер він каже, що після докладних студій цієї справи „змінив давнішу думку", бо переконався, що американські генерали й дипломати його тоді фальшиво інформували. Він тепер заявляє: „Я не вірю, що ця війна конечна". На думку губернатора Ромні коли б президентом був Айзенгавер, то війни у В'єтнамі не було б. Ромні старається про номінацію на кандидата на президента в 1968-му році.

В ШІКАҐО ВІДБУЛАСЯ КРАЙОВА Конференція в справі нової політики, в якій взяли участь представники комуністів, троцкістів, соціялістів, муринських націоналістів, противників обов'язкової військової служби, так звані реформовані демократи та інші, що невдоволені з політики теперішнього демократичного Уряду. Між 1,100 делегатами були такі великі розходження, що нема мови про організацію якоїсь третьої партії. Збори в дійсності були під терором неґритянського провідника Джеймса Формана, який на заклик білої делегатки керувався програмою зборів, відповів, що він є „диктатором" зборів. Всі делегати погодилися в тому що треба перемогти Джонсона в 1968-му році, бо тільки тоді може бути мир у В'єтнамі.

У СВІТІ

ІЗРАЇЛЬСЬКІ Й ЄГИПЕТСЬКІ ГАРМАТИ ОБАБІЧ СУЕЗЬКОГО КАНАЛУ ВІДКРИЛИ 4-го вересня ц.р. взаємний вогонь, при якому згинув один ізраїльський вояк та один був ранений. По єгипетському боці затоплено один торпедний човен та — за твердженням єгиптян — згинули вісім цивільних осіб. 8-годинна перестрілка відбувалася на південному кінці Суезького каналу, недалеко порту Тавфік. Міжнародна Комісія ОН встановила перемир'я.

СОВЄТИ ДОСТАВИЛИ НІГЕРІЇ в половині серпня ц.р. 10 бомбовиків типу МІГ, із них 8 найновіших МІГ-17. Це 22-га з черги недорозвинена країна, яка дістає від Москви зброю. Загалом від 1955 р. СССР доставив малорозвиненим країнам Азії й Африки зброї на 4-5 більйонів долярів, в тому числі к. 2.500 літаків і 3.000 танків. Коло 3.000 совєтських техніків вчили і вчать автохтонів орудувати тією зброєю, а к. 15.000 до 20.000 автохтонів виїздили до СССР на військовий перевишкіл.

КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ В ІНДІЇ РОЗКОЛОЛАСЬ на три групи. До двох існуючих вже партій — одної, що орієнтується на Пейпінґ і другої, зорієнтованої на Москву, прийшла тепер ще третя комуністична партія „Революційних індійських марксистів", які є лівими екстремістами. Головою цієї нової партії Парімаля Даза Купту, викинули в червні ц.р. з офіційної компартії Індії, як „сектантського авантюриста".

АМБАСАДОРИ ЗДА, БРИТАНІЇ І ФРАНЦІЇ у ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ ЗГОЛОСИЛИ однакові ноти совєтському амбасадорові Пйотрові Абрасимову в Східній Німеччині, відкинувши в різкій формі його застереження проти запланованого в Західній Німеччині одного закону, який має обов'язувати й у Західньому Берліні. Західні амбасадори пригадали совєтському репрезентантові, що за Західній Берлін відповідальними є три західні великодержави, згідно з обов'язуючим договором з останньої світової війни, та що совєтська нота „цілком безпідставна".

У БЕОГРАДІ НАРАДЖУВАЛИСЬ 4-го вересня ц.р. віце-прем'єри СССР і його европейських сателітів над скоординуванням допомоги арабським країнам, які потерпіли внаслідок останньої війни проти Ізраїлю. Румунія взяла в тій конференції участь під умовою, що там будуть обмірковувати тільки економічні, а не політичні справи.

В ЄГИПТІ ОФІЦІЙНО ПРОГОЛОШЕНО, що арештовано там 50 високих військовиків та, зокрема, віце-президента і колишнього головного команданта єгипетських збройних сил, маршала Абделя Гакіма Амера. Цьому останньому закидають, що він намагався насильницькими методами „вернутися на давнє командне становище", з якого президент Нассер скинув його — і десятки інших старшин — після програ у війні проти Ізраїлю.

Нема порозуміння в автомобільному промислі; страйк має зачатися 7 вересня

Дітройт. — Досі не прийшло до порозуміння між представниками Фордової Моторової Компанії і спілки Об'єднані Автомобільні Робітники, і це загрожує страйком. Переговори, які відбувалися вночі з 6-го на 7-го вересня. 5 вересня представники обидвох сторін заявили, що далеко до порозуміння в справі нової умови про працю. Правда, що в середу 6-го вересня мали відбутися переговори між представниками заінтересованих сторін, але голова спілки Автомобільні Робітники Волтер П. Рутер назвав наперед ці останні перед страйком переговори „вправами в даремному говоренні". І представники Моторової Компанії Форда песимістично висловилися про ці розмови, які мали відбутися в середу. Тому представники обидвох сторін уважають, що страйк неминучий. Представник Фордової Компанії заявив, що він пропонує, щоб переговори продовжувалися і під час страйку. Форд не зробить нових пропозицій в середу, а без цього не можливе порозуміння. Компанія Форда минулого тижня запропонувала збільшити заробітні платні та інші користі на 55 до 60-ох центів за годину праці впродовж найближчих трьох років. Це становило б збільшення на 4 відсотки, і становило б пересічно по $4.68 за годину праці. Але Волтер Рутер заявив, що він бажає 6 відсоткового збільшення заробітних платень, що рівняється збільшенню платні за одну годину праці на 90 центів впродовж найближчих трьох років. Рутер домагається, щоб Компанія Форда виявила, на скільки збільшилася продуктивність праці, бо на стільки треба б збільшити заробітки. Форд відмовляється це зробити, кажучи, що він не веде статистики збільшення продукції.

Сенатська Комісія Праці схвалила понад $5 більйонів на поборювання вбогости

Вашінґтон. — Сенатська Комісія Праці і Публічної Добродійности схвалила додаткових $2.8 більйона на створення нових варстатів праці в міських нетрах та на поборювання вбогости. Уряд проєктував на цю ціль тільки $2.25 більйона. Тепер на поборювання вбогости в більших містах призначено $5.05 більйона, і Сенат має нараджуватися, чи затвердити рішення своєї Комісії. Уряд старався не допустити до ухвал Сенатської Комісії, але намарно, бо 10 членів були за збільшення видатків на поборювання вбогости, а тільки 6 проти. За ці гроші мали б створити 200,-000 нових варстатів праці впродовж двох найближчих років. Директор Уряду Економічної Можливости Сарджент Шрайвер заявив недавно, що $2.06 більйона замало на розбудову міст і на поборювання вбогости, але не можна нараз домагатися забагато. За збільшення фондів на боротьбу проти вбогости голосували 9 демократів і республіканський сенатор із Ню Йорку Джейкоб К. Джевітс.

Ромні відклав подорож до Европи; вивчатиме кризу американських міст

Оседж Біч, Мізурі. — Мишиґенський губернатор республіканець Джордж Ромні заявив, що він відкладає подорож до Европи, яка мала відбутися у вересні, бо вважає, що важнішою справою є криза в американських містах. Він плянує у вересні відвідати ті міста, в яких недавно були расові заворушення, бо хоче пізнати причину цього сумного явища. Подорож до Европи Дж. Ромні плянує здійснити в листопаді, а Сенат має відвідати аж під час різдвяних вакацій. Ромні боїться революції в тих містах, де є міські нетрі, і де невдоволене населення.

Окружний Комітет УНСоюзу Філядельфійської Округи готується до Союзового Дня в неділю 10 вересня

Філядельфія. — В неділю 10 вересня тут відбудеться величавий Союзовий День Філядельфійської округи, до участи в якому запрошені всі довколишні місцевості Пенсильвенії, Ню Джерзі, Делевар, Меріленду, як також окружні Комітети Аллентавну, Шамокіну — Вілкіс Бері. Союзовий День відбудеться на площі „Карпати" в Бутвині біля Честеру. Початок буде о год. 12 полудне. Передбачена багата програма. Виступить перший раз мандоліновий ансамбль при Українській Православній Церкві в Вілмінґтоні. Дель, та танцювальна група Осередку СУМА ім. УПА у Філядельфії. Будуть вильосовані цінні нагороди, в тому 25 забезпечевених грамот для дітей по 1.000 дол. уфундованих Окружним Комітетом. Гол. промовцем під час Союзового Дня буде головний касир УАСоюзу Іван Кокольський. Братимуть участь теж місцеві головні радні УНСоюзу, а саме д-р Володимир Галан — голова Контрольної Комісії. Іван Одежинський і Степан Гавриш — головні радні.

Гратиме оркестра Павла Малинівського.

Комуністи виключають мирові переговори з новим президентом Південного В'єтнаму

Сайгон. — Речники уряду Північного В'єтнаму і тамошня, підпорядкована урядові преса рішуче заперечили можливість будь-яких мирових контактів і переговорів між новообраним президентом Південного В'єтнаму генералом Нгуєном Ван Тіє та Північним В'єтнамом або підпільно-революційним південно-в'єтнамським Фронтом Національного Визволення. Представник того Фронту Нгуєн Мінь Фуонг перебував в останніх днях у Пейпінґу, де нараджувався з прем'єром Комуністичного Китаю Чу Ен-лаєм і також назвав Нгуєна Ван Тіє та його заступника, віце-президента Као Кі, „зрадниками" своєї країни. Ці заяви в'єтнамських комуністів стоять у зв'язку з передвиборчою заявою генерала Нгуєна Ван Тіє, що коли він буде обраний, то запропонує нову перерву в бомбардуванні Північного В'єтнаму, як вияв доброї волі, щоб розпочати з Північним В'єтнамом мирові переговори. Миролюбні заяви склали були навіть у виразнішому й яскравішому тоні також інші кандидати на президента, особливо Труонг Дінь Дзу, який дістав найбільше голосів після генерала Тіє. Він та інші цивільні кандидати, які програли в недільних виборах, продовжують закидати урядові, що він пофальшував вибори, при чому один із них твердить, що коли б вибори були переведені цілком чесно й правильно, то генерал Тіє дістав би найвище 10% голосів, а не 34.8%, як офіційно проголошено. Конституційна Асамблея має розглянути всі скарги проти способу переведення недільних виборів, які вплинуть туди протягом цього тижня, та проголосить своє рішення 2 жовтня ц.р.

Де Ґолль виїхав з відвідинами до Польщі

Париж. — Французький президент Шарль де Ґолль мав відлетіти у середу 6 вересня ц. р. з офіційними відвідинами до Польщі. Поминаючи традиційну французько - польську приязнь, де Ґолль є прихильником визнання збоку Заходу, зокрема Західньою Німеччиною, теперішньої німецько-польської границі на Одрі-Ніссі по лінії бажань всіх поляків. Однак прихильне ставлення поляків до теперішніх відвідин де Ґолля значно прохололо — стверджують західні обсерватори у Варшаві — у зв'язку з промовчанням в офіційному комунікаті пляну зустрічі де Ґолля з кардиналом Стефаном Вишинським. Деякі поляки бояться, що де Ґолль зрікся тієї зустрічі, щоб приподобатись комуністам у Москві й Варшаві. Так само широкі кола польського громадянства поставились холодно до заповідженого виступу де Ґолля в соймі, який, як відомо, складається з призначених комуністичною партією осіб, а не дійсних представників народу. Польські патріоти кепкують, що де Ґолль повинен би, бувши послідовним, кричати у Варшаві „Хай живе вільна Польща", так, як кричав у Монтреалі „Хай живе вільний Квебек". Коли цю справу заторкнув в минулому тижні один із опозиційних членів французького парляменту, міністер закордонних справ Моріс Кув де Мюрвіль відповів: „Проблема в Канаді є французьким національним питанням, а в Польщі — це політичне питання". Далі де Мюрвіль підкреслив, що „це річ нормальна, що Польща пов'язана з Совєтським Союзом, бо це ситуація, яка вийшла з останньої війни і післявоєнного часу".

В катастрофі чеського літака в Ґендері згинули 34 особи

Ґендер, Нюфавндленд. — 5-го вересня розбився чеський літак совєтської продукції „Ілюшін 18", який віз 61-го пасажира і 8-ох членів залоги. Пасажири всіли в Празі, в Чехо-Словаччині і летіли до Гавани на Кубі. В Ґендері літак мав дополнити пальне. В цій катастрофі згинули 34 особи, 18-ох осіб із тих, що залишилися в живих, відвезено до шпиталю в Галіфаксі, 7-ох відвезли до Монтреалю, а інших лікують в місцевому шпиталі. Поранені й потерпілі мають поломані руки або ноги, але їм не загрожує смерть. Ведеться слідство в справі причини цієї катастрофи. Літак впав на залізничний шлях із висоти 1 000 стіп і загорівся на землі. Між живими залишилися: один із пілотів, інженер та дві стюардеси. Не чути було експлозії в повітрі, літак розбився аж на землі, на яку впав з незнаної причини. Він місця становила 15 миль.

ЗУСТРІЧ АБСОЛЬВЕНТІВ МЮНХЕНСЬКОЇ ТАБОРОВОЇ ГІМНАЗІЇ

Ґлен Спей. — В неділю, дня 3 вересня, відбувся тут, в оселі „Робітничого Союзу" зустріч свобідних абсольвентів української мюнхенської гімназії з табору Фрайман, які 20 років тому здали матуру. В новозбудованій місцевій церкві о. сов. С. Клепарчук відправив Богослуження в намірені з'їзду з відповідною до хвилі проповіддю. Абсольвенти в числі 19 осіб, порозкидані по різних країнах світу, не всі мали змогу взяти участь у зустрічі, проте неприсутні прислали свої привітання і спогади. Присутні були кол. директор гімназії Омелян Цісик і проф. д-р Михайло Соневицький.

Д-р М. Малецький переобраний на голову Управи Братства кол. вояків І УД УНА

Ґлен Спей, Н. Й. — В суботу і неділю, 2 і 3 вересня ц. р. відбувся тут на оселі „Верховина" 2-ий Делегатський З'їзд Братства колишніх вояків І Української Дивізії Української Національної Армії, при чому приявних 46 делегатів з 54 голосами репрезентували кругло 1.200 членів тієї комбатантської організації, яка має свої крайові організації в Англії, Бельгії, ЗДА, Канаді, Арґентині й Західній Німеччині. З'їздом проводила президія у такому складі: О. Голинський (Ню Йорк) — голова, М. Біґус (Торонто, Канада) — заступник голови, М. Ліщинський (Філядельфія) і Б. Дусанівський (Торонто) секретарі. Після звітів і дискусії обрано нову Головну Управу у такому складі: Д-р М. Малецький (Торонто) — голова, В. Забродський і О. Лисяк (Філядельфія) — 1-ий і 2-ий заступники голови, В. Гузар (Торонто) — секретар, М. Біґус (Торонто) — касир, І. Чмола — організаційний референт, Р. Колісник — референт видань, Ю. Тис-Крохмалюк — референт преси, Б. Чорній — референт музею й архіву, В. Гриньох і Б. Кашуба — вільні члени.

У другому дні з'їзду, в неділю, відбулись наради Крайової організації Братства в ЗДА під головуванням І. Чмоли. Обрано Крайову Управу Братства кол. вояків І УД УНА в такому складі: В. Забродський (Філядельфія) — голова, І. Тарнавський і М. Ліщинський — 1-ий і 2-ий заступники голови, І. Зулак і М. Тимчак — 1-ий і 2-ий секретарі, М. Михайлів — фінансовий референт, І. Чмола і Б. Кашуба — організаційні референти на Схід і Захід ЗДА, В. Гриньох — видавничий референт, О. Лисяк — референт преси, Б. Дубик і В. Стахів референти суспільної опіки, д-р Б. Дражньовський — референт охорони могил, О. Кобрин — референт молоді і М. Олексин — вільний член. На З'їзді, зокрема на бенкеті, який відбувся в неділю 3 вересня ц. р., було багато гостей. Виголошено багато усних і відчитано листовні привіти. Від УНСоюзу вітав З'їзд гол. секретар д-р Яр. Падох; від Об'єднання б. Вояків українців в ЗДА ген. Петро Самутин. Між приявними були генерал П. Шандрук та д-р Л. Макарушка, також кол. старшина І УД, гість з Німеччини.

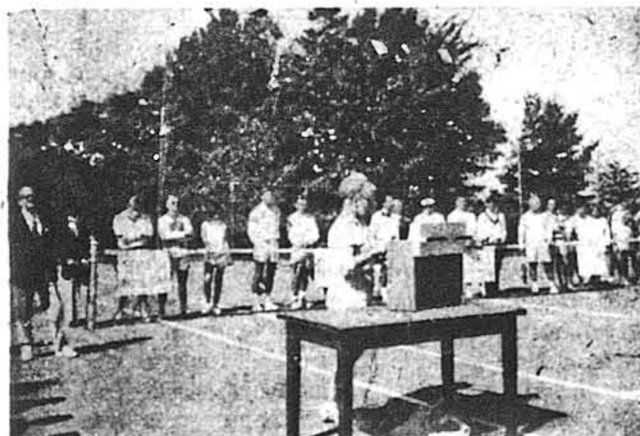
Пастор Олекса Гарбузюк обраний на президента Об'єднання Українських Євангельсько-Баптистських Церков у ЗДА

Шікаґо, Ілл. — Почавши від четверга 31-го серпня до понеділка 4-го вересня тут відбувався 21-ий З'їзд-Конвенція Об'єднання Українських Євангельсько-Баптистських Церков у ЗДА. З'їзд, у якому взяло участь понад 450 делегатів, що прибули зі всіх стейтів Америки і провінцій Канади і на якому був присутній представник поневоленої України, відбувся в Українській Баптистській церкві, що її пастором є відомий диригент Іван Полішук. У висліді з'їзду обрано уряд Об'єднання у складі: Павло Бартків — почесний президент (сповняв обов'язки президента 20 років), Олекса Гарбузюк — діючий президент, Іван Марчук — заст. президента, Дмитро Марійчук — генеральний секретар, Ярослав Папроцький — заст. секретаря, Іван П'ятковський — скарбник, Михайло Якубовський — заст. скарбника, д-р Лев Жабко-Потапович і Василь Бура — члени Управи. Вибраний уряд є з відповідальний за 25 церков і десятки місійних станиць, розкинених в Европі, Австралії та Південній Америці, які нараховують разом понад 80 000 вірних. З'їзд відзначив святочно 115-ту річницю початків баптистського руху в Україні, беручи за підставу свідчення академіка Федора Щербини про перше хрещення Івана Онищенка в селі Основі на Херсонщині в 1852 р. На підставі інформацій пастора Н.Н., що немає релігійної свободи в Україні, учасники З'їзду одноголосно винесли гострту резолюцію із засудженням Совєтського Союзу за переслідування всіх віровизнань в Україні. В резолюціях підкреслено, що в часі існування вільної Української Держави панувала повна релігійна свобода. Вирішено, щоб представники Об'єднання взяли активну участь у Світовому Конґресі Вільних Українців. На З'їзд наспіло багато привітів з різних країн, а саме: з України, Польщі, Австрії, Німеччини, Англії, Франції, Бельгії, Австралії, Арґентини, Бразилії, Параґваю й Уруґваю. З Канади прибула спеціяльна делегація під проводом президента Всеканадійського Об'єднання Українсько-Євангельсько-Баптистських Церков пастора Петра Кіндрата. УНСоюз репрезентував головний радний Степан Гавриш.

МОВНІ ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКОЇ ДІЯСПОРИ

Мюнхен. — Продовжуючи свою цьогорічну студійну подорож в Европі, голова УВАН проф. Яр. Рудницький із Винніпеґу мав серію викладів в Українському Вільному Університеті в Мюнхені, в яких торкнувся мовних проблем українців поза Україною. Розв'язку мовного питання в діяспорі він бачить у досконалій двомовності й гармонійному поєднанні українських культурних традицій із впливами довкілля в різних країнах нашого поселення.

ФРАГМЕНТИ З ТЕНІСОВИХ І ПЛАВАЦЬКИХ ПЕРШОСТЕЙ УСЦАК НА СОЮЗІВЦІ

Заступниця гол. предсідника УНС Марія Душник вітає учасників та провід тенісових і плавацьких першостей Української Спортової Централі Америки і Канади. На світлині від ліва: інж. Богдан Рак — керівник тенісових змагань і Володимир Корнієнко — минулорічний першун, який склав в імені змагунів святочне приречення.

Інж. Богдан Рак, першун першун жінок Філіс Король, заст. гол. предсідника Марія Душник і голова УСЦАК д-р Михайло Снігурович.

Гол. касир УНСоюзу Іван Кокольський вручає чашу переможній групі УСЦАК групи чоловіків Юрієві Савчакові.

Гол. секретар д-р Ярослав Падох вручає чашу ім. Івана Красника першунові юнаків Любомирові Гнатіву. Поруч голова УСЦАК д-р Михайло Снігурович.

Першун жінок УСЦАК Філіс Король одержує чашу „Союзівки" з рук її управителя Володимира Кваса. Поруч голова КЛК„Тюбу, інж. Ярослав Рубель

Святочне закриття тенісових і плавацьких першостей УСЦАК на Союзівці закінчено подякою учасникам і керівникам змагань, що її склав заступник гол. предсідника УНС Володимир Сохан. На світлині від ліва: інж. Богдан Рак, інж. Тарас Грицай, гол. касир Іван Кокольський і заст. гол. предсідника Марія Душник. Управитель Союзівки Д. Слободян „увіковічнює" цей момент фотографією.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Успіх виборів у В'єтнамі

Ще перед президентськими виборами у Південному В'єтнамі, що відбулися в минулу неділю, комуністи назвали їх „обманницьким фарсом", а після виборів додали до тієї характеристики такі епітети на адресу обраних президента й віце - президента, як: „трусливі собаки", „зрадники", „продавці своєї країни" і „брудні лакеї американців". Але власне лють в'єтнамських та закордонних комуністів і безжалісний терор, стосований супроти цивільного населення, щоб відстрашити його від виборів, вказують на те, що це була подія для комуністичного світу дуже неприємна. І хоч, безумовно, не можна стосувати до тих виборів критеріїв, прийнятих у західніх демократичних країнах, вони цілком виправдують заяву Державного Департаменту, який назвав вислід недільних виборів „великим кроком уперед" на шляху до нормального життя в тій нещасній країні.

Досить пригадати, що це були перші від непам'ятних часів президентські вибори у Південному В'єтнамі Та країна зазнала колоніяльного панування Китаю, Португалії і Франції, японської окупації, повстанської війни проти Франції, а від 1954 року — правління кругло десятка урядів, очолюваних здебільша військовими диктаторами. Від часу вибору в минулому році конституційної асамблеї та схвалення нею конституції на принципах демократично - парляментарної республіки, Південний В'єтнам дійсно зробив велетенський крок уперед на тому тернями встеленому шляху до своєї дійсної свободи у мирі й добробуті.

Тим часом у Південному В'єтнамі все ще точиться жорстока війна на двох фронтах: проти власного терористичного підпілля та проти збройної інвазії Північного В'єтнаму. Нема там миру і не може бути мови про добробут при неприборканій інфляції, обмеженій воєнними діями комунікації, масовому рухові населення. На тлі історичних переживань в'єтнамців ясно, що вони ще не цілком дозріли до справжньої демократії західнього зразка. Ось так, наприклад, в президентських виборах було аж 11 кандидатів Наперед можна було передбачити, що при такому великому розбитті голосів між 10 цивільних кандидатів мусить перемогти військовий список кандидатів на президента, двох популярних генералів, за яких логічно голосувала більшість 700.000 вояків державної армії. Але другорядною річчю є те, хто став президентом. Найголовніше те, що, всупереч жорстокому комуністичному теророві, всупереч воєнному хаосові і злидням, близько 5 мільйонів осіб з-посеред 17 мільйонів таки пішли до виборчих урн Віддання кругло двох мільйонів голосів за трьох найпопулярніших цивільних кандидатів і розпорошення дальших півтора мільйона голосів має ще ту цікаву мову, що свідчить таки про свідоме й плянове голосування виборців, а не про голосування під диктатом місцевих властей.

Всі ті американські критики в'єтнамських виборів, які були схильні дискваліфікувати їх, дістали повчальну лекцію, що треба бути дуже обережним у таких своїх засудах. Не може бути, щоб помилялися всі: теперішній амбасадор ЗДА у Сайґоні Елсворт Бункер і колишній амбасадор Генрі Кебот Ладж, голова 22-членної американської делеґації обсерваторів, і всі ті обсерватори, люди з обох партій, губернатори, сенатори, духовники. Всі вони погоджуються, що хоч тут і там місцеві виборчі інспектори могли допускатися зловживань, настрій у виборців і атмосфера у виборчих домівках виключали „досиплювання" голосів та фальшування такого факту, як число голосуючих. І, видно, не було надто великої ревности льояльних супроти уряду виборчих інспекторів, коли переможний список голови держави Нґусна Ван Тіє і прем'єра Нґусна Као Кі дістав усього 35% всіх відданих голосів.

Південнов'єтнамських президентських виборів не слід порівнювати з виборами в Америці, Британії, Франції чи Західній Німеччині, а радше треба пригадати, як виглядають так звані вибори в комуністичних державах. Це прикметний комуністам цинізм називати вибори у Південному В'єтнамі „фарсом", тоді, як в усіх комуністичних країнах партійні секретаріяти складають монопольний кандидатський список, за який з-правила голосують 99 і більше відсотків „виборців". Очевидно, що внаслідок недільних виборів не народиться відразу у Південному В'єтнамі повна демократія. Але ці вибори, і вибори до нижчої палати парляменту, що відбудуться в наступному місяці, завдали і завдадуть нового морального удару тамошнім комуністам. Вони у великій мірі виправдають теж американську політику, яка підтримує в'єтнамський нарід в його змаганні до дійсної свободи.

МІЖ КАПІТОЛЕМ І БІЛИМ ДОМОМ ...

ГОДИННИК ЗЛОЧИНУ

Шість важких злочинів кожної хвилини, одне душогубство кожних сорок вісім хвилин, знасилування кожних двадцять одну хвилину, розбій щотри з половиною хвилини, влім щодвадцять три секунди — так показує годинник злочинности у цій країні, в країні найвищої цивілізації, найвище розвиненого суспільства. Трагічно - драматичний це годинник, і тільки ще драматичніші події дня — В'єтнамська війна та расові заворушення — відсувають його на третій плян у зовнішній сенсаційності. Але війна, як тільки захочуть сильні світу цього — скінчиться, і для расових заворушень скінчиться догідний сезон. Тільки шал злочинности й далі пануватиме над нацією як її проблема число один.

Очевидно, не відтепер турбує вона тих, хто з обов'язку або з ідеї почуває відповідальність за долю країни. В першу чергу це — влада країни: усі три її галузі — законодавча, виконна та судова. Вже багато років діють, радять, переслухують і плянують конґресові комісії, постійні і спеціяльні. Світ і громадянство чимало довідались про зорганізований злочин у цій країні, про мафії, про ріст молодечої злочинности і т. д. із звітів цих комісій, а голови їх, як от колись покійний сенатор Кіфовер або визначніші учасники, як пок. сен. МекКарті чи правний радник Роберт Кеннеді, добилися широкого розголосу, а за тим і політичної промінениції.

Президентова Комісія для здійснювання права і правосуддя постійно слідкує за розвитком проблеми злочинности і теж виступає з проєктами, теоріями про причиновість росту злочинности, порадами і т. д. Не можна з переконанням сказати, що в цій боротьбі відіграв дуже позитивну ролю суд, а радше його еманація, Найвищий Суд ЗДА. Його рішення в окремих справах виходили радше з позицій абстрактної ліберальної філософії, яку він відкривав у принципах американської конституції, тому в практичному застосуванні вони ледве чи кооперували з намаганнями закордонної та виконної влади, нижчих судів та поліції.

І ось для них усіх — в першу чергу — зладжено цей годинник злочину, неначе мементо і образова драматизація дійсности. Але годинник має на меті діяти не тільки на уяву та почування. Він є витвором холодного розуму, більше машини, як людини. Він вміщений у звіті про злочинність у цілій країні в 1966 році, виданому з датою 10 серпня 1967 р. славним Едґаром Гувером, директором Федерального Бюра Інвестиґації.

На початку статистика... цифри... Гувер хоче дати „багатозначущу інформацію для розумних рішень". Він сам не рішатиме, він сам не робитиме ніяких теоретичних чи спекуляційних висновків. Його висновки виходять логічно з фактичного матеріялу, висловленого цифрами. На його підставі він може твердити, що злочинність росте або маліє, що такий то рід злочинів у таких то містах або в таких місяцях року показує окреслену тенденцію розвитку. Статистика, каже він у передмові, постачає необхідні дані для ідентифікування проблем злочинности та для оцінки програм діяння.

Про статистику кажуть іронічно, що це — найбільша брехня. Та ледве чи можна сказати це про Гуверову статистику, хоч як хотілося б, щоб цифри її не були такі жахливі. Але вона сперта на матеріялі, зібраному наймодернішими засобами і певно, найбільшою такого роду організацією. У січні 1967 року почав в усій ширині працювати Національний Центр Кримінальної Інформації, зорганізований ЕфБіАй після довгих приготувань і навіть співпраці з Міжнародною Асоціяцією Шефів Поліції. Компюторизована, постійно уліпшувана інформаційна система блискавично доставляє інформації про злочин та злочинців поліційним станицям по всій країні і навіть поза її кордони. Вона дає також перевірені дані для річного федерального рапорту.

Статистика — це складова частина кримінології, тобто наукового досліджування злочину і злочинця. Вона мусить брати на увагу ті фактори, які діють у громаді і так або інакше впливають на злочинність. Між ними і густота населення, і склад його щодо віку, статті чи раси, його економічний стан і мораль, його рухливість, освітній рівень, релігійність; тут і кліматичні відносини, і сезони, і сила та справність поліції, ефективність судів і відношення громадянства до злочинности і до органів, що її поборює.

Факти і цифри рапорту правдиві, але не абсолютні: є чимало злочинів не викритих, завжди можливі помилки правосуддя і неправильні присуди. Тому рапорт називає свої дані тільки вказівкою „правдоподібного розміру, флюктуації і розподілу" злочину в цій країні.

Щоб показати ріст злочинности не як випадкове, специфічне явище одного чи двох років, а як очевидну розвиткову тенденцію, рапорт сягає до 1960 р.: він показує на діяграмі, що за цей час злочинність у ЗДА росла постійно і зросла на 62%, а число злочинів на 100 тисяч населення підійшло вгору на 48%. Злочини з насильством (душогубство, ґвалтування, розбій, напад) зросли на 49%, а злочини проти майна на 64%. В самому лише 1966 році зголошено понад три мільйони типових серйозних злочинів, а це значить зріст на 11% за один рік. Риск стати жертвою важкого злочину зріс за цей рік на 10%, а це значить майже дві жертви на кожних сто мешканців. Понад 1.2 більйона долярів коштувало майно, втрачене цього року через злочини, хоч, правда, половину відкрила й повернула поліція власникам. І так іде звіт, даючи на своїх 185 сторінках спершу загальні висновки, потім детальні цифри усі в наругу культурній нації, усі, що голосно кричать: росте злочинність безупину, шаленим темпом!

Президент і його комісії та виконні органи, Конґрес та його комісії, органи безпеки, теоретики криміналістики — всі досліджуватимуть рапорт Гувера. Але перші взялися до нього політики: — очевидно, противники теперішнього Уряду. Адже йдуть вибори, і треба наповнити арсенал. Дві групи республіканців у Конґресі — „палатна група" і спеціяльна група з завданням поборювати злочинство закидають Джансонові, що він не додержав даної в 1965 р. обіцянки виступити з енерґійною програмою проти злочинства, і що він — у „неймовірному відступі в війні зі злочином". За ними з гострими закидами виступають їх конґресові провідники, Діркcен у Сенаті і Форд у Палаті.

„Зміцнити добре суспільство багато важливіше, як творити так зване „велике суспільство", каже ветеран сенатської політики, сеньйор - сенатор з Ілиної. І, драматично вказуючи на діяграму з Гуверозого рапорту про ріст злочинности за останніх шість років, заявляє: „Наш нарід справді перестрашений цим ростом злочинности... А Конґрес може дати адміністрації знаряддя для успішного поборювання злочину — якщо піде за республіканським проводом..."

Ще довго говоритимуть про цю проблему політики, вчені, теоретики, ще довго чекатиме нарід на ефективну програму боротьби з шалом злочинности. А тим часом годинник злочину йтиме вперед, безупину вистукуватиме секунди, хвилини й години, що відзначають новий злочин і нову жертву з-поміж нас...

юст

Мирослав Вінтонів

НА СТІЙЦІ У В'ЄТНАМІ

(Привіт Пластовим таборам)

Прощай, милий
мій синочку,
Та не забаряйся,
За чотири неділеньки
Додому вертайся!

Коли я зайняв місце на бойовій стійці, сонце вже давно зайшло за узгір'я, порослі високими деревами густих джунґлів. Темна ніч спустила свої крила над нашою базою. Затихла гарматна стрілянина. Замовкли скорострілі й міномети. Затих безнастанний гуркіт гелікоптерів та літаків. Мовчали бойові авта й танки. У нашому таборі, що сірів в сумерку ночі, також був спокій.

На небозводі мерехтять ясні зорі. З лівої сторони поволі підноситься вгору місяць. І чим більше його світло набирає сили, тим виразніше я бачу перед собою темний обрій.

***

У В'єтнамі тепер дощова пора. Тож за півгодини вітер пригнав чорні, дощові хмари. Вони закрили зоряне небо й ясний місяць. Залягла густа темрява. Затерлись сріблисто - сірі обриси шатер бази. Врешті з великим шумом проломився густий, теплий дощ. Краплі дощу вдаряли з плюском по листю дерев, по землі, ну й по мені. Лляло як з коновки, безнастанно аж до ранку.

Я притиснув до свого тіла кріс, щоб він не змок, і напружив слух, зір та увагу. Стою, б и с т р о розглядаюсь довкруги й слухаю... С к о р о пробую розрізнити кожний плюск, кожний звук. Відразу займаю о б е р е ж н у поставу, бо в тій темряві не видно, чи то яка звірина, чи птиця, чи таки може ворог підкрадається до нашого табору.

Така дощова ніч для стійкового тут, у В'єтнамі, на бойовому терені дуже неприємна. Здається, що сонце нового дня вже ніколи не побачить. Та мені такі ночі не завдають великого клопоту. Вони пригадують мені часи пластування, коли я також стояв на нічних стійках. Вони мене загартували, і багато того, чого я навчився на пластових таборах чи на сходинах, не раз ставало мені на бойовому терені у великій пригоді. Почуваю себе приготованим й певним чи на базі чи в терені. Шатро мені знане, а під шатром — приємно. Всі завдання виконую з більшою охотою, як може дехто інший.

Тут моє життя подібне до пластування по таборах на „Бобрівці" біля Гартфорду, на „Вовчій Тропі" в Іст Четгемі чи деінде. Але тут я пробиваюсь крізь густі джунґлі, через рижові болотнисті поля та ріки не з пластовою палицею, але зі скорострільним крісом та з ґранатами за поясом, і кожної хвилини очікую вогонь зі сторони ворога.

***

В моїй уяві несподівано оживає моя перша нічна стійка на „Бобрівці". А було це десять років тому, була така ж темна й зоряна ніч, але без місяця. Шуміли дерева й кущі. У високій траві грали цвіркуни, а десь іздалека долітав крекіт жаб. Направо тягнулись наші шатра. В них спали пластуни. Я боявся тоді тої темної ночі, боявся „нападу" пластунів із шатер, що простягалися за горбком.

А ось і нова думка... По пластових таборах збирається „цвіт України і краса, Скобів орлиний рід", що гартує там свій юнацький дух і тіло, бо „життя — не жарти, не казка, а праця, бурі і неґоди". Тут, у В'єтнамі, по військових базах та на бойових теренах також зібрана „краса і цвіт" орлиного гнізда Вільної Американської Землі. Між ними є й українці, а між українцями — пластуни, щоб разом, спільно віддати „любій отчизні — силу тіла і духа". В пластових таборах співають: „гармати били, а ми наступали, один по одному падали"... І тут, у В'єтнамі, слова пісні справджуються на моїх очах.

***

Згадую пластовий табір у Греції під час Світового Джемборі 1963 року, де я був учасником. І думаю: чи візьмуть участь наші пластуни в цьогорічному Джемборі в Америці, в Національному Парку в Айдаго? Чи понесуть український синьо - жовтий прапор в дефілядах, як це було тоді на Маратонських Полях? Чи буде хтось знову заперечувати наше славне українське ім'я?

Згадую табори в Німеччині. Згадую відвідини пластунів у їх Еміненції Верховного Архиєпископа Кир Йосифа, величаву Архиєрейську Службу Божу й св. Причастя з рук Їх Блаженства Кир Йосифа в базиліці св. Петра в Римі.

Пересуваються в думках незабутні образи Ватри Ювілейної Пластової Зустрічі на „Вовчій Тропі" з нагоди 50-річчя Пласту 1962 року. І всі інші пластові ватри іскряться в моїй душі. Всі вони були без тривог, без небезпек, надихані романтичною красою, радістю та дисциплінованим трудом під оком й охороною виховників

І тут, у В'єтнамі, на бойових просторах є також ватри. Але вони грізні, небезпечні. Їхнє полум'я високе й вкрите густим чорним димом. Вони нищать своїм полум'ям ворожі укріплення, склади й криївки. Безчисленні „іскри" бойової ватри летять у вигляді крісових, скорострільних та гарматних набоїв і гонять ворожі відділи. І з противної сторони „іскри" летять в нашу сторону. Після такої „ватри" на побойовищі залишаються ранені або й зовсім непорушні тіла.

***

У вас там, в Америці, тепер сезон пластових таборів. Кипить життя. Лунає поміж шатрами безжурна, бадьора пісня. Вечорами зірки миготять на небі. Іскряться ясним полум'ям ватри, а над ними кругом „стоять постаті юні, заслухані в золото слів і в гомін мрій гарячих".

І коли ви ось так зберетеся при променистій ватрі на „Бобрівці", на „Вовчій Тропі" чи десь у Вісконсині, Шикаґо або в Канаді і заспіваєте: „Сіріли у сумерку півночі шатра" і „ніч вже йде" — я, може, в той час стоятиму на стійці у В'єтнамі або у поході продиратимусь у бойовій лінії крізь джунґлі та слухатиму гомін вашої пісні.

Шкода, що я не між вами й цього року. Але буду знову з вами, коли повернуся з В'єтнаму. Всім вам, хмельниченкам, грімкий привіт від мене і щире „пугу-пугу". А тим часом разом заспіваймо:

Ой не плачте, не журіться,
В тугу не вдавайтесь,
Заграв кінь мій вороненький,
Назад сподівайтесь.

СКОБ!

Постій, липень 1967 р.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Двомісячник дитячої книжки

Вростання нашої еміґрації, передусім її молоді, в місцевий ґрунт — явище неминуче й закономірне, але відчуження від первнів духовости рідного народу — неконечне, непотрібне й нікому не бажане. Воно не збагачує, а збіднює, не підносить, а обнижує інтелектуальний рівень і суспільну вартість одиниці - громадянина. Процес відчуження починається здебільшого в молодому віці, коли батьки та рідне оточення не вміють чи не можуть навчити дитини мови предківського народу найприроднішою методою в домі. Зрештою, якщо ця мова й зберігається якоюсь мірою, то її активний і пасивний словниковий запас такий обмежений, що небагато буває з неї користи. На допомогу мусить прийти рідне друковане слово — дитяча книжка, дитячий журнал.

Ідучи за гаслом модерної освіти — вивчати різні мови й пізнавати різні народи та їхні культури, ступаємо на шлях, який веде нас до книжки, написаної українською мовою та сповненої українським змістом.

Отож, враховуючи те, що рідна дитяча книжка є скарбницею духової культури предківського народу, першорядним засобом формування ідейного світогляду та зразкового характеру багатомовного українця - громадянина будь - якої країни поселення і цінним доповненням всесторонньої модерної освіти, Об'єднання Працівників Дитячої Літератури у співпраці з освітньо-виховними централями Америки й Канади влаштовує вже другу за чергою освідомно-пропаґандивну кампанію п. з. Двомісячник Української Дитячої Книжки (ДУДК).

ОПДЛ уважає за потрібне повідомити про це нашу громаду, зокрема школи, виховні організації молоді та всі установи, що мають будь - яке відношення до виховання молоді. Поки буде офіційне проголошення 2-го ДУДК за підписами українських громадських централь, вже тепер пора започаткувати на місцях підготову до акції (концерти, доповіді, панелі, дискусійні вечори, конкурси, виставки, продаж книжок і т. д.), що, як і торік, буде проведена в листопаді - грудні ц. р.

Надіймося, що у висліді Двомісячника цього року ще більше українських дітей стануть постійними читачами своєї літератури, ще більше дитячих видань опиниться в руках наших дітей, збільшаться ряди читачів і передплатників українських журналів для дітей та молоді і, завдяки моральній та матеріяльній підтримці фонду „Нашим дітям", зросте творча й видавнича продукція українського виховного слова.

Щоб надати 2-му Двомісячникові ДУДК бажаного напряму, ОПДЛ видасть в найближчому часі 5-те число бюлетеню „Ми і наші діти", з відповідними матеріялами: доповіддю, вказівками, списком літератури за жанром і віком читачів і ін.

(ОПДЛ)

Михайло Данилюк

ПОВСТАНСЬКИЙ ЗАПИСНИК

(48)

А ВЖЕ ВЕСНА . . .

15 квітня 1943.

Блакитний був поза містом і Командою майже два тижні. Всі нетерпеливо чекали його, щоб довідатись, як усе йде. Різні вісті весняним вітром котилися по повіті, а яким вірити? Блакитний кілька разів писав, але дуже коротко. Також усі турбувались, що сталося з сотником Орликом. Він просто зник. Якоїсь ночі прийшли до нього невідомі озброєні люди і забрали з собою. Дружині сказали: „не журіться", але вона ввесь час допитується, що з ним сталось.

Позавчора прийшла записка від Блакитного, і таємниця сотника Орлика стала ще більше інтриґуючою. Блакитний лише згадав, що „сотник Орлик у лісі, на днях його перебираємо до себе". Що це все значить? В якому лісі? В кого?

У цій же записці Блакитний коротко подав доручення: „Команду розігнати на чотири сторони світу, а хату Команди негайно зліквідувати. Зробити тимчасовий пункт зв'язку за містом, у хаті Семена. Збірка за два дні в цій хаті".

До цієї хати під вечір і прямували хлопці. Щоправда, вже менше, як колись. Чимало людей уже в лісі, районові команданти завантажені своїми справами по теренах. З районових мали прибути лише Залізняк і Граб. Лисий лаявся, казав, що „нічого не знає" і що „нарешті пора дати людям знати", як ідуть справи. Троян і Шкляр аж горіли з цікавости.

Блакитний ішов з Лисим, до них приєднався Троян. Проходячи хутори на Перелісках — вони зупинились на хвилину.

Біля хати, великим гуртом, забавлялися діти. Вони бігали хороводом і виспівували „А вже весна, а вже красна"... Невинні, дзвінкі дитячі голоси розносились по садках, десь бігли в поля. З розчервонілими личками бігали діти навкруги хати, ловили запах весняного вечора, свіжий аромат перших білих нарцизів.

Для дітей прийшла радісна і тепла весна. Їхні щоки паленіли усміхом щастя. Для них весна — це весна. Вони не знали, що ця весна несе. Їм і не треба було б знати, але вони довідаються. І з розсміяних облич зникне рум'янець щастя — сльозою спливе на землю вигорілих хуторів...

Боляче, як же боляче, що їм у цю весну доведеться чути зойки, прокльони... Що ж вони винні? Як їх заховати від страхіть? Як заховати, коли залізні шоломи хочуть змішати цей спів „а вже весна" — з димом, чадом і сльозами? Вони ще малі, покищо не знають. Хай ще бігають...

І для дітей — весна надворі. Весна й для нас. Тільки інша.

***

Ще ця весна не розгорнула повністю свої поли, ще не вспіла вкрити, ліси, гори і поля новою зеленню — як події, переганяючи весняні вітри, розгорнулись у повну розстрільну і захопили Крем'янеччину.

Залізняк виставив заставу на дорозі. Блакитний оповідав.

Наказ „розігнати" хату Команди дуже простий. Блакитний із розмови, яку мав у терені з Ільком-Олегом, довідався, що хата Команди вже під оком Ґестапо. Розвідка Андрія рознюхала, що поляки донесли жандармам про „непевну хату, до якої по ночах ходять невідомі люди". Андрій і сам не знав, що в тій хаті робиться, але знав, що вона наша.

Сотник Орлик „зник" також дуже просто. Сітка Крука почала розростатись, а старшин нема. Його люди переговорювали з кількома старшинами армії УНР і українцями з польської армії, але ті відмовились іти в підпілля до Крука. Вони мали нараду, і старший Прокопович, член повітового керівництва зі сітки Андрія, підніс „плян": забирати силою старшин. Крук нібито противився, але виходу не було. Він також мав наказ розбудовувати свою бойову мережу. Вночі вони під'їхали до сотника Орлика, знаючи, що він брав участь у вишколі боївок по селах сітки Блакитного. Вони його забрали в ліс, обіцяючи безпеку йому і родині. Блакитний, відвідуючи Крука в лісі, зустрівся з сотником. Аж очі широко відкрив: що ви тут робите? Крук мнявся, мовляв, ви й так маєте чимало старшин, „пожертвуйте" нам хоч одного... Та коли довідався, що сотник Орлик був у штабі Блакитного — реготав так, що ліс трусився. Блакитний сердився. Крук сказав, що Орлик може кожної хвилини йти до Блакитного, але Орлик хоче залишитись ще з тиждень, щоб закінчити вишкіл хлопців Крука, інакше „себе постріляють, не знаючи, з котрого боку закладати набої", жартував. Дістав припоручення до тижня бути в таборі Хрона.

ПРОТОКОЛ

З РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКІ ВІДБУЛИСЯ В ДНЯХ 22-го ДО 26-го ТРАВНЯ 1967 РОКУ, НА „СОЮЗІВЦІ", КЕРГОНКСОН, Н. Й.

2.

Звіт головного предсідника Йосипа Лисогора

(Продовження з попереднього числа)

Ми далі зберігаємо нашу Канадійську Канцелярію при 297 Колледж Евеню і втримуємо ту домівку спільно з 432-им Відділом. Пляновано відкрити нову домівку, але відкладено рішення, коли п. Зорич від'їхав у свою подорож на Захід. Цю справу далі розглядається.

Впродовж минулого року ми продовжували нашу активну участь у стейтових Братських Конґресах. В минулому році обрано д-ра Я. Падоха до Екзекутивної Ради Братського Конґресу Ню Йорку, а в цьому році він став там віце-президентом. На цьогорічному Конґресі були приявними також заступники головного предсідника Марія Душник і Володимир Сохан, касир Іван Кокольський, головна радна Марія Демидчук та члени Нюйоркського Окружного Комітету.

Нашого головного касира Івана Кокольського обрано було до Екзекутивної Ради Братського Конґресу в Ню Джерзі. Я залишився в Екзекутивній Раді, як її зв'язковий до Департаменту банків і забезпечення в стейті Ню Джерзі. Панове Володимир Сохан і Степан Гавриш були теж приявними на тому конґресі.

В Огайо пан Тарас Шмагала взяв участь у стейтовому Братському Конґресі і був членом Резолюційної Комісії. Пані Марію Бобечко, з Відділу 102, обрано було на члена Екзекутивного Комітету.

Чотири репрезентанти взяли участь у Мишиґенському Братському Конґресі. Наш головний контролер п. І. Ващук був членом Статутової Комісії, п. Володимир Бойд-Борискевич з Відділу 94 належав до Членської і Мандатної Комісій. П. Володимир Дідик, наш колишній головний радний і теперішній організатор, брав також участь у тому Конґресі.

Пан С. Куропась і пані Гелен Олек були приявними на Іллинойському Братському Конґресі, на якому передано відзначення п. Михайлові Ольшанському. Пані Анна Чопик була членом Екзекутивної Ради Братського Конґресу Нової Англії, а п. Андрій Джула був в Екзекутивній Раді Пенсилвейнського Братського Конґресу.

Ми є членами Братського Конґресу Мериленду Дистрикту Колумбії і беремо участь в його засіданнях. Також ми є членами Крайового Братського Конґресу Америки і беремо участь в його річних нарадах. Я був членом Екзекутивної Ради на дворічний термін, що скінчився у вересні минулого року.

Участь у Крайовому і Стейтових Конґресах забирає багато часу і грошей, але я вірю, що такі наради корисні на довшу мету. Зроблено зв'язки з людьми тієї самої ділянки праці, а технічні інформації і поради, що їх дістається на таких конференціях, цілком виправдують в них.

Звернулась до нас Стипендійна Фундація для Вищої Освіти в Канаді, очолювана сенатором Павлом Юзиком, щоб співпрацювати з ними в ділянці стипендій. Той особливий плян має на увазі дітей до восьми років життя і дбає за фонди для членів, які стають університетськими студентами. Той плян передбачує кругло п'ятикратну суму грошей, яку вплатили були батьки дитині. Головний Екзекутивний Комітет погодився у принципі співпрацювати з Фундацією, під умовою, що матиме виключне право на продаж того пляну. Наші зобов'язання обмежувались би до дозволу нашим секретарям та організаторам пропонувати людям цей плян. Всі кошти, включно з комісійним для продавців, належали б до обов'язків фундації. Фундація не прийняла в цій справі остаточного рішення.

Досить багато уваги і часу присвячено можливостям спонзорування Лікувальному Домові. Члени Українського Лікарського Товариства висловили глибоке бажання мати такий дім для їхніх українських пацієнтів і палко поручали, щоб ми зайнялися цією справою. Ми оглянули такі доми й різні місця, де вони могли б бути, але не вирішено нічого. Моя особиста думка така, що ми повинні поважно розглянути цю справу і приготовити її здійснення, якщо вдалося би розв'язати питання місця, фінансів і персоналу.

Впродовж минулого року ми оглянули різні місця на оселі в районі Шикаґа і Торонта. Проєкт у стейті Іллиной перевірювали члени Головного Уряду, а місця біля Торонта оглядали члени Екзекутивного Комітету. Продовжуємо наші пошукування таких об'єктів, які підходили б на місцеві „союзівки".

Підсумовуючи вислідн УНСоюзу у 1966 році, думаю, що треба підкреслити факт, що наші члени і наші громади мали вірну фахову обслугу. Український Народний Союз продовжував давати однаково своїм членам дешеве забезпечення на життя, як і приносити всім нашим людям користі в ділянках суспільній, виховній і культурній. Підтримка з нашого боку для вартісної діяльності української спільноти була завжди якнайбільш щедра й ентузіястична.

Ми продовжували нашу політику з останніх 50-ох років всеціло підтримувати заходи вільного світу, щоб нівечити комуністичні агресії. Ми твердо вели перед у допомозі визвольній справі поневолених народів, включно з країною наших предків — Україною. Наша відданість цій справі ніколи не послабне і будемо завжди старатися, щоб інші почули наш голос у користь поневолених. Молимося і сподіваємося, що дальший зріст нашого членства і наших можливостей збільшить престиж і вплив, потрібні для того, щоб люди не тільки чули наш голос, але й ділали за його вказівками.

Annual Report 1967 by Supreme President

(Continued from previous issue)

Four representatives took part in the Michigan Fraternal Congress. Our Supreme Auditor, Mr. I. Waszczuk, was a member of the By-Laws Committee, Mr. Walter Boyd-Boryskewich of Branch 94 served on the Membership and Credentials Committee, and Mr. A. Trysh, the District Committee Chairman was on the Social Committee. Mr. Walter Didyk, our former Supreme Advisor and present organizer also attended the Congress.

Mr. S. Kuropas and Mrs. Helen Olek attended the Illinois Fraternal Congress at which Mr. Michael Olshansky was presented with an award. Miss Ann Chopek served on the Executive Board of the New England Fraternal Congress and Mr. Andrew Jula was on the Executive Board of the Pennsylvania Fraternal Congress.

We are members of the Maryland-District of Columbia Fraternal Congress and attend their meetings. We are also members of the National Fraternal Congress of America and participate in their annual meetings. I served as a member of the Executive Board for a two-year period ending last September. Dr. Padoch is a member of the Fraternal Activities Committee.

The participation in the National and State Congresses takes up much valuable time and money but I believe that such meetings are beneficial in the long run. The contacts made with people in the same business that we are in and the technical information and advice that is available at these conferences makes attendance worthwhile.

We were approached by the Higher Education Scholarship Foundation of Canada, headed by Senator Paul Yuzyk, to cooperate with them in the sale of scholarship plans. This particular plan is available to children up to eight years of age and provides funds to members who become university students. The plan provides roughly about five times the sum of money originally paid in by the parents of the child. The Supreme Executive Committee agreed in principle to cooperate with the Foundation providing we would have the exclusive rights to sell this plan. Our obligation would be limited only to permitting our secretaries and organizers to offer the plan for sale. All costs including commissions to salesman would be the obligation of the Foundation. The Foundation has not made a final decision in this matter.

Considerable study and time has been devoted to the possibility of sponsoring a Nursing Home. Members of the Medical Society have expressed a dire need for such facilities for their Ukrainian patients and it is strongly recommended that we undertake such a project. We inspected such homes and several sites but no further steps have been taken. It is my personal opinion that we should seriously keep this problem under consideration and be prepared to move ahead if satisfactory arrangements can be worked out as to location, financing, and personnel.

During the year inspections were made of resort sites in the Chicago and Toronto areas. The project in Illinois was checked by our Chicago members of the Supreme Assembly and the Toronto sites were inspected by the Executive Committee. We are continuing our search for suitable Soyuzivka sites in these areas.

In summarizing the 1966 record of our Association, I believe it can be underscored that our members and our communities were served faithfully and with reasonable efficiency and skill. The Ukrainian National Association continued to provide low-cost life insurance protection to members as well as social, educational, and cultural benefits to all of our people. Our support of worthwhile Ukrainian community activities was at all times most generous and enthusiastic.

We continued our policy of the past 50 years of backing fully the free world's efforts to thwart Communist aggressions. We firmly championed liberation for the Captive Nations including the land of our kinsmen, Ukraine. Our dedication to this cause will never waiver as we strive ever more strenuously to make our voice heard on their behalf. We pray and hope that our continued growth in membership and resources will provide the prestige and influence that is needed for our voice not only to be heard but also to be acted upon.

END

Зчерги до звіту приступив заступник гол. предсідника інж. Степан Куропась, при чому провід нарад перебрав гол. предсідник Й. Лисогір.

Звіт заст. головного предсідника Степана Куропася

За короткий час від останньої конвенції до Нового Року діяльність моя, як заступника головного предсідника була мінімальною. Бо як ж могла бути моя діяльність в місці мого перебування? Урядові відділів виконували добре або гірше свої уряди, і старим патріярхальним шляхом висилали розмети до Головної Канцелярії. З браку Фондів УНСоюз не міг уділювати морґеджових позичок, як це було передтим, тому і моя праця на тому полі була незначною.

Звичайно я брав участь в діях і зборах Окружного Комітету УНСоюзу в Шикаґо і вмію потреби і часу бував на зборах відділів. Не було у нас непорозумінь і союзової сварки, може тому й союзове життя було одноманітне, без охоти до виконування колишніх змагань в здобуванню нових членів. Уважаю, що застій Союзового життя можна припинити лише деякими радикальними потягненнями, як от купном об'єкту, назвім його як хочемо, де могло би концентруватися союзове організаційне життя літом і зимою. Во время оно я таке місце мав на увазі, скликав навіть „Конференцію на вершинах", але до купна цеї мрії „Союзівки" не дійшло через опозицію деяких головних і відділових урядовців УНСоюзу. А до нині такий об'єкт вже був би сплачений і був би виконав організаційне завдання, бо як є в громаді невтральне місце, де всі можуть відбувати свої імпрези, „дні", спортові змагання і т. п., то це будує громаду і Союз. Без такого місця, без місця для зустрічей молоді, я не можу собі уявити успішного походу УНСоюзу. Це старий гріх нашої союзової громади, що в слушний час не пішла за пляном, який надавався для життя УНСоюзу. Та це не значить, що ми мусимо лише нарікати і говорити про „труднощі", бо такого слова не було в лексиконі УНСоюзу аж до приходу нової еміґрації.

Тому, я дальше оглядаюся за місцем, яке УНСоюз повинен купити, щоби дати поштовх до активности. Сподіюся, що таке місце знайдемо і що не буде опозиції, бо з власних помилок ми мусимо вчитися.

Протягом 7 місяців 1966 року в союзових справах я відвідав міста: Клівленд, Дітройт і Лігайтон. За цей самий час я був на трьох засіданнях Екзекутиви в Головній Канцелярії. Про наради Екзекутиви були все звідомлення редактора „Свободи" на першій сторінці, як теж звіти головного секретаря і тому нема потреби про них звітувати.

На закінчення хочу ще додати, що в Шикаґо я бував на різних імпрезах несоюзового характеру і писав про них в „Шикаґівській Хроніці". Потреба вимагала нераз йти на весілля, христини і похорони і виголошувати там привіти від УНСоюзу, або навіть довші промови. Я не вважаю таку діяльність за союзову діяльність, але за обов'язок людини на народнім пості, тому подрібно це вичисляти вважаю зайвим.

Цьогорічні збори Головного Уряду мусять знайти розв'язку різних союзових і несоюзових проблем. Мусять дати синтезу української політики, союзової фінансової політики, походу до 100 тисяч і т. п. Союз не може замикати очей на те, що діється в наших громадах Америки і Канади, бо в тих громадах ми діємо і нас все повинно інтересувати. Тому у звітах головних урядовців ми мусимо бути на висоті завдань директорів великої 33-мільйонової корпорації з 87 тисячами удільовців. До цього мусить зводитися теж наша дискусія, яка в дружній, братській атмосфері напевно вирішить багато проблем і розв'яже гордіївський вузол росту УНСоюзу.

Після звіту інж. Ст. Куропась, на пропозицію гол. предсідника, дальше проводить нарадами. До звіту приступила заступниця гол. предсідника Марія Душник.

Звіт заступниці гол. предсідника Марії Душник

During 1966 this officer organized 41 members into the UNA.

To establish a kinship with and to inform UNA women members and Svoboda women readers about the UNA and insurance, this officer was requested by the editor, Mr. Dragan, to communicate with the UNA women advisors and have them and myself write articles on the theme of women and the UNA for the UNA Women's Page in the Tribuna, which is to appear 3 times a year. The first such page appeared on December 29, 1966 with articles by the female vice-president, the four female advisors and also by the president, Mr. Lesawyer, the secretary, Dr. Padoch, and Vice-President Mr. Sochan. My article, "Women, Wealth and Insurance," which required quite a bit of research, appeared in Ukrainian, and later in the original English in The Ukrainian Weekly.

For the second issue I again communicated with the female advisors as well as three former female vice-presidents, and others. The 4 advisors, Mrs. Malevich, Mrs. Ryan and I have submitted articles for this second issue which are in the hands of the editor. My article, „For the Protection of Women and Children" has been translated into Ukrainian. Also I submitted an article, "The Dreamers" to the UNA Corner in The Weekly and plan to have articles for subsequent issues—this was the column formerly written by the late Ted Lutwiniak.

It is also planned to have a Women's Page in Svoboda with articles on general themes of interest to women, written by women experts in their particular fields. A young woman editor is now being sought to take charge of this page.

On May 7 this officer represented the UNA at the Wyoming Valley District Committee Mother's Day program in Wilkes-Barre, Pa., where I delivered an address on "The Role of UNA and Women in the Community." A writeup with a picture appeared in The Evening News of Wilkes-Barre, Pa. on May 13. My attendance at this meeting gave me an insight into a particular area of our organization and underscored the need for the central office to help in reactivating this district and such similar ones. Mrs. Olga Malischak, newly elected president of the district, is a conscientious worker and should be given support.

My activities centered around youth included a lecture before members of the Fordham University Ukrainian Students' Club, explaining the role and meaning of our organization in the Ukrainian American community. I distributed UNA literature to the students, including scholarship applications. We should cultivate more of this type of lecture among our youth to establish closer relationships with it.

To help foster the participation of youth in UNA sports, I donate an annual trophy to a young and promising tennis player at the Labor Day tennis tournament at "Soyuzivka." I urge young players to enter the competition and I myself continue to play in the annual tennis tournament, the past year being my 11th annual consecutive tourney. In this connection I was awarded a plaque by the KLK (*Karpatsky Leshchetarsky Klub*) for cooperating with it in these meets since 1956, when they were initiated.

I attended the UNA-Dundee Soccer Match in Harrison, N.J., which we should repeat in other areas, if possible. Also, I attended the Newark Chornomorska Sich Soccer team's banquet in Newark.

Was present at the SUMA debutante ball in NYC.

This officer at all times tries to promote the interest of the youth in the UNA through its publications, activities, sports, etc.

My participation in the UNA New York District Committee consists of attending regular and organizational meetings, at which I am called upon to say a few words, acting as English-language press chairman and writing reports of all meetings for The Weekly.

My designated representations included: serving as UNA delegate to the UCCA's 8th Congress in NYC at which I was elected English-language secretary of the Congress; serving as UNA delegate at the N.Y. Fraternal Congress in NYC, at which Dr. Padoch was elected a Vice-President—incidentally, I am continuing my contacts with delegates of other groups I met at this congress; represented UNA at the Greek Catholic Union's 75th anniversary banquet in NYC; at the St. Nicholas Catholic Church, Brooklyn, N.Y. 50th anniversary. I attended the moleben and banquet at which, as the UNA representative, I delivered a speech on the UNA and its role in the community; represented UNA at Labor Day tennis tournament at "Soyuzivka"; went to Toronto to look at UNA resort sites and the evening before was present at Pedagogue's dinner where I was introduced as the UNA vice-president.

Some of my other participations included: together with other UNA officers, had luncheon with Metropolitan Theodorovych of Orthodox Church when he was at "Soyuzivka" last summer; attended banquet at conclusion of UNA courses and gave out diplomas to girl graduates; attended "Miss Soyuzivka" and „Soyuz Day" in September; attended "Dnister's" 40th anniversary banquet in NYC; Freedom Studies Center dedication at Boston, Va.; ODWU banquet for Mr. Shtul-Zhdanowych in NYC, J. Kokolski's Farewell dinner in R.I., blessing of Cathedral of Immaculate Conception cornerstone and banquet in Phila; ODFFU banquet in NYC, etc., etc.

Some of my community activities during the year were as follows: I was interviewed for VOICE of AMERICA by Mr. Sochan, for broadcast to Ukraine, as an American-born Ukrainian woman who is active in Ukrainian and American organizations; also about the participation of Ukrainian American women's organizations in the world women's movement.

In connection with the opening of the Ukrainian Folk Art Museum in the Ukrainian Institute of America in NYC, I issued a 3-page press release and held a press conference—articles on the Museum appeared in many newspapers, including the N.Y. TIMES, DAILY NEWS, NOWY SWIAT, CUE Magazine, etc. The VOICE of America beamed the news twice to Ukraine, and RADIO LIBERTY also broadcast it, as did local NYC radio stations. I arranged exhibits of Ukrainian folk art in banks about which articles appeared in the press.

Was elected 1st Vice-President and Program Chairman of Republican Business Women of NYC. Represented this group in Albany at the Federation of NY State Republican Women's annual legislative conference.

Attended General Federation of Women's Clubs' 75th jubilee convention in Chicago as "Soyuz Ukrainok" delegate. Wrote article on pysanky for GFWC International Clubs News Bulletin, with picture of pysanky on whole back cover. This magazine is sent to 60 countries.

I have attended all UNA Executive Board meetings. Am serving on the UNA Cultural, Scholarship, Women's and Sports Committees and am cooperating with the editors of Svoboda and The Weekly in submitting articles and reports. Am continuing my organization of new members. In conclusion, I wish to state that I have found my first year as a UNA officer most stimulating and rewarding.

Звіт заст. головного предсідника і директора Канад. Канцелярії Богдана Зорича

Мій звіт за минулий рік відбігає своєю формою і стилем від усіх попередніх моїх звітів, в яких було багато описів, міркувань, багато різних переживань, що їх дає щоденна організаційна праця. Такий жанр звітування, що їх я практикував упродовж багатьох років свого членства в Головному Уряді УНСоюзу може стилістично краще підходили під смак читача, але ці звітування не зовсім відтворювали правдивий образ пророблені праці. Тим разом я бажаю у своєму звітуванні в хронологічному порядку віддзеркалити дати, події і місцевості, в яких доводилось мені провадити для УНСоюзу свою працю і цією працею скріпляти та збільшувати союзове життя на терені Канади.

Зараз на початку мушу зазначити, що під двома аспектами проходила моя союзова дія, бо в першому півріччі я ще виконував функції відділового секретаря, директора канадської канцелярії і головного радного, а в другому півріччі після 26-ої Конвенції УНСоюзу я перейшов внаслідок ухвали Головного Екзекутивного Комітету на повний етат директора канадської канцелярії та на справування цих союзових функцій, що їх висувала потреба, час і обставини перед заступником головного предсідника.

Перше півріччя 1966 року замкнено кращими організаційними осягами як будь-коли попередніми роками. Часті зустрічі з відділовими секретарями і другими організаторами, колеґіяльне намічування праці оживляли союзове життя у цій частині Канади і збільшували його активність. До зіграного гурту активних одиниць, з якими часто приходилось мені зустрічатись та обговорювати методику праці, належали союзовий першун за 1966-ий рік обласний організатор Василь Дідюк, постійні організатори Софія Куца і д-р Тит Залуцький та багато других відділових секретарів і діячів, і ця зіграність та співдія організаційного апарату дали Канаді велику шансу зайняти почесне місце результатами своєї організаційної праці.

Мої поїздки в звітовому часі до: Ніяґари он ди Лейк, двічі до Торолд, Велланд, двічі до Оттави і Монтреалю, моя участь у зборах Округ у Торонто і Монтреалю, зорганізування і відбуття зустрічі зі секретарями відділовими в Торонто, 6 лютого 1966 р. у справі передконвенційної кампанії, вкінці мої доповіді на тему можливостей росту УНСоюзу в пропорції до національної свідомості українства в Канаді — були теж великим стимулюючим чинником більшої активности в терені і видніші продуктивности.

Цифри і порівнання — це реальна дійсність, якої не можна підшутковати. Ми в Канаді хочемо ставити УНСоюз у такій формі, щоби наші задуми й плянування могла виконати добре поставлена організаційна союзова структура. Це наша журба, наш головний принцип. Отже — ми всю свою увагу, абстрагуючи від щоденної організаційної праці, звертаємо на підшукання добрих і справних відділових секретарів, працездатних організаторів та на присднання до нашої системи таких симпатиків, що мають певне значення в українській спільноті в Канаді, чи навіть стоять у проводі церковного й суспільно-громадського життя українців у Канаді. Це теж важливий фактор у плануванні серйозної розбудови УНСоюзу.

А тепер у хронологічному порядку подаватиму замітніші союзові мої зайняття.

Січень 1966

На телефонічне запрошення секретаря Відділу 468 Петра Самця їду до Ніяґара он ди Лейк, а опісля до Торолд до о. М. Блаженка прослідити можливості організації нового Відділу й уділення морґеджової позички на суму від 35.000 до 50.000 дол. До зібраних у церковній залі парафіян говорив я про УНСоюз, а відтак засували секретареві Самцеві першу фазу праці для зорганізування нового Відділу.

В днях 14, 22 і 29 січня репрезентую УНСоюз: 1) разом із представниками других організацій у Єпископа Кир Ізидора Борецького, 2) на ювілейному бенкеті КУК, Відділ Торонто, на якому доповідь виголосив посол М. Старчевський і 3) на 8-му Світовому Конґресі СУМ в Торонто.

(Продовження на стор. 4)

Звіт заст. головного предсідника і директора Канад. Канцелярії Богдана Зорича

(Продовження зі стор. 3)

Лютий 1966.

Дня 6 лютого відбуваю в Торонто з відділовими секретарями наради в справі оживлення праці та успішного закінчення організаційної кампанії. Ця зустріч до певної міри зрушила застій у праці, оживила присутніх бажанням вийти назустріч передконвенційній кампанії, а що найважливіше — це факт, що такі зустрічі єднають секретарський гурт у тісніше союзове товариство, що вже зі зрозумінням ставиться до проєктів майбутньої праці, злуки малих Відділів та навіть до збирання вкладок від членів усіх Відділів даної місцевости одним назначеним апаратом.

Від 16-го до 24 лютого — відбуваю ділову поїздку до Монтреалю і Оттави ,де проводив різні ділянки союзової праці. Там брав участь у Зібранні Монтреальської Округи, виголошував доповіді про УНСоюз в залі УНО, в церковній залі ім . Івана Хрестителя, подавав проєкти пляну праці, завзивав до посиленої організації членства, відбув організаційну зустріч із представниками українського громадянства в Оттаві, допомагав секретарям у їхній праці, а все те разом можна окреслити кличем до старту до союзової кампанії.

У місяці лютому беру участь у річних зборах таких Відділів: 12-го лютого у Відділі 453, 13-го лютого у Відділі 432, 15-го лютого у Відділі 440.

26-го і 27-го лютого репрезентую УНСоюз на Літературному Вечорі молодих українських модерністів Богдана Бойчука, Юрія Тарнавського і Килини Патриції, яких запросила Управа Українського Студентського Клюбу при університеті в Торонто, а слідуючого дня був я учасником дуже вдалого студентського концерту, що відбувся знову в авдиторії УНО.

Березень 1966.

В днях 3 і 4 березня відбувається контроля канадської канцелярії двома головними контролерами УНСоюзу пп: Петром Пуцилою і Іваном Іванчуком, а кромі цього держ?авну контролю з асекураційного департаменту з Оттави впродовж довшого часу проводить теж окремий контролер.

Крім моєї участи в громадських імпрезах, цілий березень присвячую на безупинне пильнування організаційної праці в терені, вдержую особисто контакти телефоном із відділовими секретарями, пишу листи, заохочую до праці, відбуваю раз-у-раз зустрічі з обласним організатором В. Дідюком, д-ром Титом Залуцьким, Софією Куцою ,на яких одинокою темою — це підвищення організаційних осягів. Для цілої Канади видаю з рамені канадської канцелярії окремий обіжник, присвячений конвенційній кампанії і рівночасно підготовляю на 2-го квітня 1966 велику союзову Зустріч-Нараду представників двох східніх округ і західньої области.

Квітень 1966.

2-го і 3-го квітня загальні збори Торонтської Округи й Всеканадська союзова нарада й конференція перед 26-ю Конвенцією УНСоюзу. Це вперше вдалось зорганізувати таку союзову зустріч, яка продискутувала всі наболілі питання, заторкнула найважливіші союзові проблеми і в висліді намітила цілий ряд резолюцій, побажань і рекомендацій, вручивши при тому представникові Екзекутиви УНСоюзу головному секретареві д-рові Я. Падохові 60 виповнених нових аплікацій. Захід Канади репрезентував голова Західньої Области мгр. І. Геврик, а Монтреальську Округу: інж. М. Граб — голова Округи, Дмитро Попадинець — заступник голови й секретар Окружної Управи і окружний організатор — Остап Сквирський.

2-го і 3-го квітня 1966 року уважаю як одні з найбільш удалих днів у союзовому житті на терені Канади.

9-го квітня говорю на радіопередачі „Пісня України" до української громади Торонта і околиці, бажаю радісного Воскресення та вітаю з Великоднем. Рівночасно подаю інформації про стан УНСоюзу в Канаді і запрошую усіх стати членами цієї інституції.

Від 14-го до 17-го квітня в Торонто по справам Світового Конгресу перебувають головний предсідник УНСоюзу і начальний редактор „Свобода" і впродовж цих днів я не тільки стрічався із членами Екзеутиви УНСоюзу, але обговорював із ними важливі союзові питання, нерозв'язані різні справи, навіть відбули ми окреме ділове засідання, на яке попрошено і обласного організатора В. Дідюка та других союзовців.

18-го квітня відбуваю у діловій атмосфері конференцію з трьома організаторами: В. Дідюком, С. Куцою і д-ром Т. Залуцьким і всі ставимо перед собою завдання активнішої праці та видніших успіхів.

19-го квітня на повідомлення Екзекутиви я уже в дорозі до Вашингтону, де головний предсідник Иосип Лисогір, д-р Я. Падох, Р. Слободян, пані А. Герман, д-р В. Галан, ред А. Драган і з Канади я один відбувають офіційну нараду у „Стейт Департаменті". Опісля в Джерзі Ситі в головній канцелярії з керівниками поодиноких департаментів відбуваю ряд ділових справ, невідкладні чи задавнені справи полагоджую на місці й в нараді з головним предсідником та д-ром Падохом узгіднюю плян моїх власних зайнять як директора канцелярії.

21-го квітня вертаюся з Вашингтону і цього самого дня їду автом разом із обласним організатором до Велланд, де відбуваємо зустріч із членами української громади, яка будує новий дім, на який УНСоюз погодився дати 60.000 дол. морґеджової позички. Знову доповідь, знову питання, дискусія і наші відповіді.

25-го квітня беру активну участь у засіданні Окружної Управи, подаю, в деяких точках свої завваги, пропоную деякі зміни в програмі праці. Засідання Окружної Управи ділове.

30-го квітня у церковній залі на Френклін вул. відбувся старанно підготований 50-літній ювілей УНСоюзу, Відділу 49, на якому я виголосив ювілейну доповідь прислано з головної канцелярії почесною грамотою секретаря Відділу ч. 49 Миколу Юречкова, найстаршого в Канаді союзового секретаря, що свою функцію сповняє уже 47 років.

Травень 1966.

1-го травня — їду до Ст. Кетеренс і до Торолд у морґеджових справах та для устійнення певних передумов. Відбуваю зустріч і нараду з членами Управи Українського-го-канадського Леґіону: головою Бачинським Василем, секретарем Дмитром Бужанком і членом Управи Михайлом Боровським, опісля їду до Торолд до о. М. Блаженка, переговорюю із ним справу його співпраці з УНСоюзом і одержую його запевнення включення себе в ряди активних союзових діячів. 6-го травня разом із обласним організатором їдемо до Лондону. З членами Будівельного Комітету обговорюємо справу морґеджу, а відтак відбуваємо окреме з ними засідання, на якому ставимо як передумову одержання від УНСоюзу морґеджову позичку у висоті 60.000 дол. зорганізування 75 нових членів до УНСоюзу.

Від 2-го до 5-го травня ще зустрічі і наради з трійкою торонтських організаторів, ще обласний організатор В. Дідюк їде після устійненого пляну до Велланд організувати члени, щоби виповнити їхнє зобов'язання і вкінці приготування і виїзд на конвенцію.

Від 11 до 22-го — це конвенційний час у Шикаґо, який своїми окремими ускладненнями й проблемами включно до статутової комісії мене всеціло заабсорбував. Ці справи знову належать уже до конвенційної історії і про них писати в своєму звіті не буду.

25-го і 26-го я беру участь у нарадах Стипендійної Комісії, в головній канцелярії обговорюю різні, а в тому й морґеджові справи і 27-го травня відлітаю літаком до Торонта.

29-го травня відвідував в Оттаві після дуже вдалої учорашньої української маніфестації секретарку Відділу 492 паню Лідію Шульгин, з нею обговорюю союзову ситуацію, пропоную впровадити конечні зміни в дотеперішній практиці й устійнюю з нею реченець приїзду до Оттави обласного організатора з Торонта.

Червень 1966

4-го червня на окреме запрошення Управи Об'єднання Українських Педагогів я є учасником великої конференції Комісії Української Виховної Системи, в якій як доповідач брав участь гол. радний із Шикаґа Мирон Куропась. Були заступлені всі молодечі і студентські організації Канади, Америки та Европи. На вечері-зустрічі з представниками громадянства в „Мейфер Інн" я виголосив привіт від УНСоюзу. Предсідник Конференції Молодіжних Організацій привітав мене публічно як члена Екзекутиви УНСоюзу, а опісля моє слово на бенкеті і гутірка про УНСоюз з пропаґандивного боку були дуже вдалими.

13-го і 14-го червня — знову їду на річні збори Монтреальської Округи, на яких виголосив організаційну доповідь, давав вияснення усім дискутантам, а на слідуючий день відбував ділові наради з поодинокими секретарями та членами Управи Округи й з ними устійнював та намічував плян праці по кінець грудня 1966 р. Головою Окружної Управи вибрано головного радного Дмитра Попадинця, а окружний організатор Остап Сквирський запропонував давати місячно щонайменше 20 нових членів на 30.000 забезпечення. За свою працю він бажав одержувати мінімум місячно $400 і зворот коштів поїздок.

Від 15-го червня до кінця червня — це постійні теліефони і відвідування канадської канцелярії представниками Велланду в справі морґеджу, це писання листів до секретарів Відділів Західньої Канади в справі моєї організаційно-ділової поїздки на захід Канади, це безконечні зустрічі з претендентами на союзові морґеджі. У справі морґеджів голосилось до канцелярії: о. прелат В. Філевич — 100.000 на сепаратну католицьку школу, секретар Відділу 407 Василь Шаран на власний дім, о. Григорій Онуфрів із Ніяґари на церкву в гуцульському стилі, о. Маріян Бутринський із Велланд на парафіяльний дім, оо. Редемптористи — Торонто, в заступстві яких приходив о. д-р Роман Даниляк, бажають морґеджу $150.000 на будову церкви, Микола Колянківський — властитель двох образотворчих ґалеріїв бажає на них одержати морґеджу $40.000 і багато других людей, а всі з проханнями, всі бажали б, щоби їхнє прохання прихильно і задовільно полагодити.

До цього піврічного звітування я не враховую своєї праці для відділу 432, Відділу найбільшого в Канаді, якого фінансовим секретарем я був від 18 березня 1955 року. За відділову працю я не звітую, бо вона не входить в програму мойого звітування. У моєму шістьмісячному звітуванні теж тільки прихапцем заторкнено мою співпрацю з торонськими організаторами, мій зв'язок із Округами, моє постійне листування з тереном.

Замикаючи перше півріччя моєї праці, треба зробити такий кінцевий обрахунок і таке ствердження.

Історія УНСоюзу в Канаді ще не записала, щоби за одне півріччя якогонебудь року канадські союзовці зорганізували 600 нових членів і ця цифра саме є покажчиком інтесивної праці й трудів відданих УНСоюзові організаційних канадських робітників. У тому числі здобутих грамот є і мною записаних 29 аплікацій і 52.000 дол. забезпеченевої суми.

Наступає звітування другого етапу моєї праці, але вже я звітуватиму як заступник головного предсідника й як директор канадської канцелярії, який 1 серпня покинув секретарство в Відділі 432, бо нова програма праці ніяк не давала змоги провадити мені це діловотство Відділу 432.

— о —

Друге півріччя 1966 року внаслідок вибору мене на 26-ій Конвенції УНСоюзу заступником головного предсідника заставило мене прийняти на себе обов'язки відповідальности за цілість союзової праці в Канаді, цю працю працю плянувати, узгіднювати і при помочі організаційного апарату її здійснювати.

На засіданні Екзекутиви в дні 6 липня 1966 вирішено Б. Зорич з днем 1-го серпня 1966 переходить на повну організаційну активність директора канадської канцелярії, а все відділове книговедення передає новому секретареві, якого негайно треба підшукати. Сама канадська канцелярія УНСоюзу мусить бути відокремлена від праці і ведення діяльности якогонебудь відділу — отже повинна бути відокремленою тому від низинних клітин, щоби мати змогу ввесь час присвятити для організаційної програми УНСоюзу в цілій Канаді, за нею пильно стежити, держати постійний контакт з усіми відділами, провірювати їхню діяльність, заохочувати до праці та в разі потреби їхати в терен для помочі слабим Відділам. Директор канадської канцелярії запроваджує картотеку праці кожного Відділу зберігає кореспонденційні матеріяли, що місяць основно перевірює активність секретарів і організаторів. Для приспішеної орієнтації в усіх ділянках союзового життя в Канаді, головна канцелярія негайно по закінченні обчислень руху членства пересилає статистичні дані про працю і стан членства в цілому терені.

Вичислені мною головні ділянки моєї праці кажуть, що директор канадської канцелярії не матиме багато вільного часу, якщо схоче виконати всі завдання терену.

Два літні місяці — липень і серпень треба було затратити, щоби розв'язати я міг себе з характером попередньої праці. Фактично тільки в місяці липні треба було майже увесь час витратити на упорядкування канцелярійних матеріялів, відмежити зовсім окремо книговедення Відділу 432, підшукати охотника, який би згодився провадити функцію фінансового секретаря Відділу 432 і присвятити себе виключно обов'язкам, що їх накладає цілість ведення інституції.

Ще двічі їздив до головної канцелярії УНСоюзу, складав звідомлення із пророблені праці, виготовляв фінансові розчислення за канадську канцелярію, зачитав виготовлені мною пляни організаційної праці в цілій Канаді по кінець 1966 року.

У цих літніх місяцях далі вдержую кореспонденційний контакт з тереном, в пильних справах телефоную до головної канцелярії, їду на конференцію до Ніяґари з П. Самцем, о. М. Блаженком і П. Дяковим в дні 20 липня, відбуваю 10 липня наради з інженерами Кулиничем, Козієм і Глинським у справі їхніх проєктів відносно майбутньої „Канадської Союзівки", беру участь 27 серпня в Окружних нарадах Ніяґарського півострова, опісля пишу листи до всіх секретарів Західньої Канади і повідомляю їх про свою довшу поїздку туди в справах оживлення союзового приспаного життя. Все це проходило дуже скоро і зближався день мойого виїзду в західні провінції Канади, щоби: провірити діяльність союзових клітин, постаратися їх заохотити до живішої праці, провірити можливості розбудови УНСоюзу в цій частині Канади, постаратися поінформувати як найширші круги української спільноти про велику ролю УНСоюзу для українського національного життя, а вкінці докласти всіх зусиль підшукати нових людей до праці, особливо підшукати нових організаторів та відділових секретарів.

Виїхав я в цю частину Канади, 11 вересня 1966, в якій ледь-ледь животіє УНСоюз і на який сильно натискають канадські українські братсько-запомогові організації, щоби спараліжувати його дії і витиснути з терену. Серед такого стану і такої доволі твердої дійсности виїхав у поїздку, щоби від Ванкуверу — канадського західнього бастіону започаткувати свою працю.

Три місяці перебував я на Заході Канади, відвідав у Брітанській Колюмбії Ванкувер, Вернон, Кемлопс і Ревелсток, в Альберті: Едмонтон і Калґари, в Саскачевані — Саскатун, в Манітобі — Вінніпеґ і Давфин, в Онтаріо — Форт Віллям. Я закінчив свою поїздку з кінцевим почуванням, що без огляду на величезний труд тримісячного перебування упросторах, де в одній місцевості зеленіють дерева, а на узбіччях гір пасеться скот, а висідаєш з літака на другому летунському майдані, тебе вітають скажені холодні вітри і сніжні замети. Зокрема Едмонтон, Саскатун, Вінніпеґ і Давфин створювали для мене, що виїхав ще за гарячих днів, створювали для мене й мойого здоров'я чимало труднощів, всетаки я видержав до кінця і тепер перед моїми очима зарисовується такий плян праці, що вимагає терен, який роками перебував без опіки, з боку УНСоюзу. І тому ці зорганізовані на заході Канади союзові анемічні Відділи залишено опущеними, їх всі асекураційні компанії, навіть наші, українські, витиснули з ринку й поставили в незамітний куток свого слабенького існування. Вслід за тим деякі секретарі занедбували свої основні статутові обов'язки, а не маючи над собою контрольного чинника, зовсім заперестали звітувати з відділової праці. Це опісля витворило багато ускладнень, над вияснением яких доводилось мені затратити багато днів праці.

Отож доводилось мені сидіти тижнями над наладнаннями передавнених фінансових недотягнень деяких Відділів, складати докладні грошові звітування до головної канцелярії і вкінці дати відділові правильну базу, з якої можна би зачати належне звітування кожного місяця. Відбув я загальні збори, на яких вибирано нові управи е секретарів, вишколював деяких секретарів і познайомлював їх з найновішими змінами і доповненнями, що останніми роками наступили в УНСоюзі, перевів у Ванкувері навіть короткий секретарсько-організаційний вишкільний курс, у якому взяло участь 6 осіб, піднаходив і підготовляв таки змісця таких членів, що можуть кожної хвилини статти відділовими секретарями, згідно з дорученням Екзекутиви інформував кандидата на обласного організатора п. Теодора Барана зі Саскатуну про організаційну працю, методику такої праці, про способи й підхід забезпеченевого організатора, включав до допоміжної праці і прихильного наставлення до УНСоюзу деяких видніших людей, виступав у радіопередачах, у Ванкувер із підготованим словом виступив у СіБіСі, словом — робив усе, щоби оживити нашу організацію і її спопуляризувати на Заході Канади.

Відбув теж ділові наради з членами Управи Округи в Вінніпеґу, яку очолює головний контролер мґр. І. Геврик, з ними узгіднювали ми організаційну кампанію і їх познайомлено достаточно про потребу приспішеного росту УНСоюзу в Канаді.

Крім цих усіх справ, я зорганізував за цей час понад 40 осіб на $120.000 забезпечення, в якому немає ні одної грамоти ні акцидентової, ні термінової. Кінцева фаза мойого звідомлення за 1966 рік, бо тільки за нього я звітую, не можу поминути мовчанкою цілости канадського терену і його кінцевих організаційних підсумків, які вказують на напружену працю організаторів та відділових секретарів, що їх „Трибуна УНСоюзу" з дня 31 березня 1967 р. помістила на 5-ій сторінці. Всі вони разом зорганізували за 1966 рік 1 154 нових членів. Канадські дві Округи — Торонтська і Монтреальська здобули перші місця — перша за проєднання найбільшого числа нових членів (704), а друга за найкраще відсотково виконання квоти придбаних нових членів. На 16 світлин у першому ряді „Трибуни УНСоюзу" ч. 57 — 7 світлин належать канадським союзовцям з тим, що першуном кампанії є обласний організатор і голова Торонтської Округи, придбавши 304 членів, а першункою жінкою стала Анна Бурій з Етобікок, яка зорганізувала 58 членів.

Замикаючи своє звітування за 1966 рік, маю велику радість повідомити Хвальний Головний Уряд, що всі чотири члени Головного Уряду з Канади з повною серйозністю і відповідальністю винесли солідарно таке рішення:

У балянсі союзового життя в Канаді не може існувати і не можна толерувати ні одного мертвого Відділу. Непродуктивність відділових Управ, а особливо відділових секретарів — це свідоме спинюнвання Український Народний Союз від конечної розбудови й росту, це послаблювання сили важливого загально-українського економічного і національного фактора.

Звіт заст. головного предсідника і керівника Рекордового Відділу Володимира Сохана

На основі вибору і рішень 26-ої Конвенції в Шикаґо, а вслід за цим на основі рішень Головного Уряду та Екзекутивного Комітету приділено мені, як заступникові головного предсідника керівництво Рекордовим Відділом УНСоюзу. Працею цього нашого Відділу завідував я вже теж і раніше, останньо будучи асистентом головного секретаря, користаючись досвідом із праці у цьому Відділі від червня 1949 року. У звідомленні, яке я тут складаю, дозволю собі подати звіт із канцелярійної праці Рекордового Відділу, як і звіти про рух членства, за цілий 1966 рік, бо інакша форма звітування була б неповною і не давала б цілого образу нашого діловодства.

Моє звідомлення з праці Рекордового Відділу, який теж називають часто Секретарським Відділом, буде поділене на три головні розділи:

1. Канцелярійна праця Рекордового Відділу
2. Статистика і аналіза руху і стану членства за 1966 рік
3. Вишкільна праця.

Крім цього подам теж вкінці коротко звідомлення із інших ділянок моєї праці для УНСоюзу та „Свободи".

Канцелярійна праця Рекордового Відділу

До канцелярійної праці Рекордового Відділу належать ось такі поодинокі обов'язки, виконувані службовиками нашого Відділу:

Перевірка та оформлювання аплікацій нових членів, зв'язані із цим контакти із секретарями та організаторами, лікарями і шпиталями, а дальше із реасекураційним підприємством, як теж установою, яка переводить перевірку кандидатів у члени на вищі суми забезпечення.

Виготовлювання та висилка грамот нових членів, як теж висилка відділам членських відзнак і платничих книжечок.

Виготовлювання та вдержування картотек членів, підготовка та друк місячних виказів членів відділів і оформлення всіх змін у стані членства на основі місячних звітів одержаних від відділів.

Вдержування картотек і книг для обліку — статистики членства по відділам, стейтам, клясам і сумам забезпечення, виготовлювання і проголошування місячних звітів про рух членства, як теж виготовлювання річних звітів про рух і стан членства для забезпеченевих властей. Зберігання документів (рекордів) забезпечених членів та кореспонденції й архівів відділів.

Оформлювання змін у клясах і сумах забезпечення членів, змін прізвищ і спадкоємців, змін у пляні і термінах платности вкладок, та видача додаткових договорів про подвійне забезпечення і забезпечення платника.

Виготовлювання і висилка аплікацій на виплати з допомогового фонду, заяв на посмертні виплати, та аплікацій на грошові звороти.

Обчислювання винагород за приєднування нових членів, як теж винагород предсідникам і касирам відділів.

Виготовлювання і висилка повідомлень про платність вкладок, вдержування евіденції про час виплати вивінувальних грамот, як теж виплачених грамот з означеним реченцем закінчення платности вкладок та потверджування таких виплачених грамот.

Виготовлювання і висилка чеків дивіденд для членів, та вдержування для цієї цілі картотек IBM.

Висилка відділам книг, друків та різних пропагандивних матеріялів.

Вся ця обслуга секретарів і членів вимагає ведення широкої кореспонденції не лише із секретарями та членами, але теж із організаторами, лікарями, шпиталями, реасекураційною установою та установою, яка переводить перевірку аплікантів на вищі суми забезпечення.

Всі ці праці виконують в нашому Рекордовому Відділі десять відданих службовиків із відповідним досвідом та фаховим знанням життьового забезпечення, та звітодавець. Ними, за роками праці в УНСоюзі, є такі службовики: Стела Расн, Меланія Мілянович, Ярослава Левицька, д-р Іван Козак, д-р Осип Волощук, Іванна Коць, д-р Марія Кобринська, мґр. Осип Стецура, мґр. Наталія Залуська і Ольга Парубчак. В минулому році в Дні Ветерана, 11-го листопада, наш добре зіграний „тім" Рекордового Відділу втратив довголітнього, досвідченого і відданого співробітника бл. п. Теодора Литвинюка. Його смерть, наступного дня після того, як він викінчив свої пильні праці в Головній Канцелярії, відчули ми всі в УНСоюзі. Головно ми в Рекордовому Відділі сильно пережили та дошкульно відчуваємо його втрату. Наш „тім" у зменшеному складі доказав великого діла, бо всі ми спільно взялися до праці, щоб вона ніколи не була спізнена через наші проріджені ряди смертю одного, а недугами двох інших службовиків, і старалися, щоб у нашій праці був дальший поступ у точній і швидкій обслузі секретарів та членів. Так ми ввели приспішену висилку місячних розметів, які тепер відходять з Головної Канцелярії до 12-го дня місяця, та також приспішену висилку грамот нових членів, які закінчуємо звичайно до 16-го дня місяця. Через зменшений склад службовиків, який ми стараємось тепер поповнити, ми все таки не можемо покищо виконувати так, як хотілось би деякі праці і не мали змоги ввести в життя деяких запляновaних корисних змін у нашому діловодстві. Цим нашим службовикам, нашому „тімові", який вив'язується взірцево із своїх завдань, хоч працює в неповному складі, хочу тут у моєму звідомленні скласти признання і подяку.

Вичислюючи поодинокі канцелярійні праці Рекордового Відділу, не збираюся подавати точних чисел різних полагоджених справ, змін, або висланих до секретарів відділів і членів листів. Все це Вам, як союзовим діячам із досвідом у союзовій праці, та у великій частині союзовим відділовим секретарям, добре відомо, скільки праці вимагає сповнювання всіх цих обов'язків Рекордового Відділу Головної Канцелярії. Про точне і солідне діловодство нашого Рекордового Відділу, та взагалі працю Гол. Канлярії, висловилися похвально у своїх звідолленнях із перевірки нашого діловодства стейтові контролери і контролери фірми Ернст і Ернст. Ми не сумніваємось, ми таки знаємо, що в нашій праці є ще можливості це діловодство удосконалити і до цього ми змірясмо. Бо в нашій праці, в нашому діловодстві життьового забезпечення ми мусимо іти з духом часу і поступу; ми стараємося вдержувати якнайбільше фахову і професійну забезпеченеву службу для наших членів, як теж якнайкраще співпрацювати для цієї цілі із нашими відділовими секретарями та організаторами. Коли ми поповнимо склад службовиків нашого Рекордового Відділу, ми сподіємося цю службу для наших членів і співпрацю із секретарями ще поліпшити. До цього нам конечно потрібне поповнення складу службовиків, бо обслуга 474 відділів і понад 87,000 членів справді вимагає багато праці.

Статистика і аналіза руху і стану членства зо 1966 рік

Минулий конвенційний рік був не лише бурхливим роком несподіванок у світі, але і роком несподіванок у нашій союзовій праці. Передконвенційна кампанія принесла багато нових членів у перших п'яти місяцях, завершених рекордовим числом 837 членів у травні, але після того прийшло до незвичайного сповільнення приросту в числі членів, так через зменшення числа нових членів, як і через збільшені втрати. Втрати членів через виплачені грамоти не були для нас несподіванкою, бо ми маємо точні дані не лише на біжучий рік, але і на двадцять років наперед, коли йде про число грамот кляс Е - 20 чи Р - 20. Заскочили нас після конвенції суспензи саме багатьох нових членів, які були придбані в останніх місяцях перед конвенцією. Зараз таки в червні по конвенції ми втратили на чисто, тобто по відтягненні від числа суспенз членів прийнятих наново, 130 членів. Опісля число втрат через суспензи з кожним місяцем маліло але прийшов знову місяць річних порядків у відділах, місяць груудень, в якому відділи хочуть замкнути рік без довжників і знову посипались суспензи, бо було їх вдруге понад сто в цьому році, а саме 109. Боротьба із грошовими зворотами через листування із членами приносить певні успіхи, але при більшій співпраці всіх заінтересованих, тобто Головної Канцелярії, секретарів та організаторів, це число втрат через передчасні згрошевлення грамот можна б ще зменшити.

В другій таблиці розділу про рух членства подані для порівняння таблиці втрат членів за останніх десять років, які виказують певний поступ — повільний, але постепенний зріст свідомости серед нашого загалу про вагу і потребу життьового забезпечення. Коли зважити, що УНСоюз із кожним роком росте, та коли взяти під увагу, що цифри втрат через суспензи і грошові звороти не зростають пропорційно до числа загалу членства УНСоюзу, то це вже виказує, що наші члени більше цінять забезпечення і не занедбують так часто плачення вкладок та не ліквідують в такому процентовому відношенні, як раніше, своїх грамот за потрібну їм готівку. Щораз більші цифри виплачених грамот кляс Е та Р неминучі; тут тільки виникає потреба належної підготовки, а вслід за нею кампанії, щоб всіх цих власників виплачених грамот

(Продовження на стор. 5)

Звіт заст. головного предсідника і керівника Рекордового Відділу Володимира Сохана

(Продовження зі стор. 4)

знову привернути в активні члени УНСоюзу і то вже не на мінімальні, але на поважні суми забезпечення. Бо тільки високі суми забезпечення будуть вони і наша молодь належно цінити. Втрати через виплачені грамоти дійдуть вже в найближчих роках до 4,000 та більше, і до цього ми мусимо бути наперед належно підготовані. Смертні випадки за останніх десять років є з маленьким відхиленням пропорційні до нашого загального числа членів.

За 1966 рік ми втратили 3,216 активних членів, забезпечених на суму $ 4,549,829, але на їх місце прибули до нас нові члени в числі 4,994 із значно вищою сумою їх забезпечення, бо аж $ 8,893.600. Отже тоді коли ми втрачаємо членів із малими сумами забезпечення, яких пересічна виносить $ 1,170, то на їх місце прибувають власники грамот, яких пересічна сума сягає вже $ 1,780. Чистий прибуток в числі активних членів за 1966 рік був 778 членів, а наша сума забезпечення всіх активних членів зросла на $ 4,352,771. Прибуток у числі всіх членів, активних і на безплатному продовженні та виплаченому забезпеченні, виносив за 1966 рік 994 членів, а сума забезпечення всіх цих членів зросла за рік на $ 4,564,701.

Аналіза кляс забезпечення, що їх вибирають собі нові члени, виказує дальшу популярність кляси Р - 20, двадцятилітньої платної грамоти, а дальші місця в популярності займають Е - 20, „дабл ю" і молодеча коледжова грамота. Грамоти акцидентового забезпечення знайшли в минулому році лише 681 покупця, а обидві кляси термінового забезпечення все ще не знайшли зрозуміння не лише нашого громадянства і членства, але також напевно серед секретарів та організаторів, бо це прямо дивне, що їх за цілий рік набуло всього 52 членів.

РУХ АКТИВНИХ ЧЛЕНІВ У 1966 РОЦІ

ЧИСЛА НОВИХ ЧЛЕНІВ І ГОЛОВНИХ ВТРАТ ЧЛЕНСТВА ПО МІСЯЦЯМ У 1966 РОЦІ

Місяць	Нові члени	Суспендовані	Грошові звороти	Випл. Е грам.	Випл. Р грам.	Посмертні виплати
СІЧЕНЬ	331	84	69	74	70	68
ЛЮТИЙ	369	52	65	81	70	72
БЕРЕЗЕНЬ	622	41	102	83	77	63
КВІТЕНЬ	499	67	58	74	57	63
ТРАВЕНЬ	837	50	67	78	38	57
ЧЕРВЕНЬ	313	130	57	69	45	99
ЛИПЕНЬ	243	73	65	72	78	48
СЕРПЕНЬ	278	84	65	66	55	65
ВЕРЕСЕНЬ	253	69	57	76	67	59
ЖОВТЕНЬ	311	61	43	58	66	69
ЛИСТОПАД	371	21	56	56	85	65
ГРУДЕНЬ	567	109	66	86	84	74
РАЗОМ	4.994	841	770	873	792	802

ЧИСЛА НОВИХ ЧЛЕНІВ І ГОЛОВНИХ ВТРАТ ЧЛЕНСТВА ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Місяць	Нові члени	Суспендовані	Грошові звороти	Випл. Е грам.	Випл. Р грам.	Посмертні виплати
1957	4,430	805	680	444	418	601
1958	3,727	930	803	345	550	581
1959	4,998	857	729	464	771	624
1960	3,567	709	894	592	777	684
1961	4,830	661	803	605	762	673
1962	4,093	782	806	625	857	654
1963	4,446	876	769	757	838	693
1964	4,398	647	751	999	1,049	747
1965	4,896	684	775	889	754	714
1966	4,994	841	770	873	792	802
РАЗОМ	44,379	7,792	7,780	6,593	7,568	6,773

Стан активних членів 1-го січня 1966	76,473	$72,484,170
Нові члени у 1966 році	4,994	8,893,600
Разом	81,467	$81,377,770
Втрати в 1966 році	4,216	4,540,829
Стан активних членів 31-го грудня 1966	77,251	$76,836,941
Чистий прибуток в активних членах	778	$ 4,352,771
Стан усіх членів 1-го січня 1966	86,059	$79,196,861
Стан усіх членів 31-го грудня 1966	87,053	$83,761.562
Чистий прибуток в усіх членах	994	$ 4,564,701

НОВІ ЧЛЕНИ 1966 РОКУ І ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПО КЛЯСАМ

Департамент Молоді

Кляса	Число членів	Їх сума забезпечення
T-16	83	$ 83,000
P-20	626	701,000
E-20	379	355,000
E-18	358	361,500
P-65	39	41,000
E-65	24	26,000
Разом молоді	1,509	$1,567,500

Департамент Дорослих

Кляса	Число членів	Їх сума забезпечення
W	609	$ 756,100
P-20	1,045	1,277,500
P-65	128	223,500
E-20	651	790,000
E-65	246	403,000
DP-65	73	160,000
T-5	10	61,000
T-10	42	250,000
ADD	681	3,405,000
Разом дорослих	3,485	$7,326,100
РАЗОМ усіх нових членів у 1966	4,994	$8,893,600

НОВІ ЧЛЕНИ ТА ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Рік	Число членів	Їх сума забезпечення	Пересічна сума заб.
1957	4,430	$3,547,000	$ 800
1958	3,727	3,306,000	887
1959	4,998	4,505,500	901
1960	3,567	3,522,000	987
1961	4,830	4,700,000	975
1962	4,093	4,014,000	980
1963	4,446	8,894,000	2,000
1964	4,398	8,573,000	1,950
1965	4,896	8,012,000	1,636
1966	4,994	8,893,600	1,780

НОВІ ЧЛЕНИ 1966 РОКУ ПО СТЕЙТАМ І ПРОВІНЦІЯМ

Стейт, провінція	Число членів	Їх сума забезпечення
1. Pennsylvania	863	$1,253,500
2. New York	821	1,417,500
3. Ontario, Can.	779	1,723,500
4. New Jersey	682	1,193,000
5. Illinois	382	516,500
6. Ohio	347	682,000
7. Michigan	261	404,500
8. Quebec, Can.	238	540,100
9. Connecticut	114	172,500
10. Manitoba, Can.	87	201,500
11. California	59	99,000
12. Minnesota	56	120,000
13. Massachusetts	53	68,000
14. Maryland	50	114,000
15. Rhode Island	41	84,500
16. Br. Columbia, Can.	27	71,000
17. Delaware	27	37,000
18. Nebraska	20	21,500
19. Alberta, Can.	18	41,500
20. Indiana	15	12,000
21. Wisconsin	14	56,000
22. Disrict of Columbia	9	8,500
23. Florida	8	21,000
24. Missouri	8	13,500
25. Saskatchewan, Can.	5	8,000
26. Kansas	3	3,000
27. Colorado	2	2,000
28. New Hampshire	2	2,000
29. Washington	1	5,000
30. Arizona	1	1,000
31. Wes Virginia	1	500

Не приєднали у 1966 році нових членів відділи в стейтах: North Dakota, Oregon і Wyoming, та в провінції Nova Scotia в Канаді

СТАН ЧЛЕНІВ

ЗАГАЛ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПО КЛЯСАМ

(Стан з 31-го грудня 1966 року)

Департамент Молоді

Кляса	Число членів	Їх сума забезпечення
T-16 і T-18	1,282	$ 973.000
P-70 (Кл. II)	281	100,926
E-16 (Кл. III)	139	13,900
P-20	9,018	7,384,250
E-20	8,902	6,492,250
E-18	4,763	4,208,500
P-65	134	149,000
E-65	167	175,000
Активні члени разом	24,686	$19,496,826
Члени на виплаченому забезпеченні	1,273	791,228
Члени на безплатному продовженні	738	477,004
Разом у Деп. Молоді	26,697	$20.765.058

Департамент Дорослих

Кляса	Число членів	Їх сума забезпечення
I (Старий рід)	110	$ 94,250
P-70 (Кл. 0)	344	259,000
T	5,595	4,759,450
W	12,534	9,994,915
P-20	16,639	14,414,500
E-20	11,403	9,576,000
E-18	12	8,500
P-65	1,133	1,331,000
E-65	1,616	1,230,000
DP-60	341	632,000
DP-65	112	275,000
T-5	20	143,500
T-10	84	512,000
ADD	2,622	13,110,000
Активні члени разом	52,565	$57,340,115
Члени на виплаченому забезпеченні	6,657	4,832,240
Члени на безплатному продовженні	1,134	824,149
Разом у Деп. Дорослих	60,356	$62.996,504

ПІДСУМКИ:

ДЕП. МОЛОДІ	26,697	$20,765,058
ДЕП. ДОРОСЛИХ	60,356	62,996,504
ВСІХ ЧЛЕНІВ РАЗОМ	87,053	$83,761,562

ПОЯСНЕННЯ КЛЯС ЗАБЕЗПЕЧЕНН В УСНОЮЗІ

T-16 — часове забезпечення молоді важне до 16-го року життя;
T-18 — часове забезпечення молоді важне до 18-го року життя;
Кляса II (P-70) — забезпечення платне по смерти з вкладками до 70-го року життя;
Кляса III (E-16) — 16-літнє вивінувальне забезпечення;
P-20 — забезпечення платне по смерти з вкладками впродовж 20 років;
P-65 — забезпечення платне по смерти з вкладками до 65-го року життя;
E-18 — вивінувальне забезпечення платне у 18-ому році життя;
E-65 — вивінувальне забезпечення платне у 65-ому році життя;
O (P-70) — забезпечення платне по смерти з вкладками до 70-го року життя;
DP-60 — забезпечення з подвійною сумою посмертного до 60-го року життя і з вкладками впродовж цілого життя;
DP-65 — забезпечення з подвійною сумою до 65-го року життя і з вкладками впродовж цілого життя;
T-5 — термінове забезпечення на 5 років для дорослих членів;
T-10 — термінове забезпечення на 10 років для дорослих членів
ADD — акцидентове забезпечення.

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ЧЛЕНСТВА І ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА СТАНОМ ІЗ 31-го ГРУДНЯ 1966 РОКУ

	Число членів	Їх сума забезпечення
Активні члени Деп. Молоді	24,686	$ 19,496,826
Активні члени Деп. Дорослих	49,943	44,230,115
Грамоти Акцидентового Забезпечення	2,622	13,110,000
Разом активні члени	77,251	$ 76,836,941
Грамоти на випл. забезп. і безплатному продовж. Деп. Молоді	2,011	1,268,232
Грамоти на випл. забезп. і безплатному продовж. Деп. Дорослих	7,791	5,656,389
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ	87,053	$ 83,761.562

Додаткові забезпечення:

Подвійне забезп. на випадок мерти внаслідок нещасливого випадку	221,134	$ 20,990,000
Забезпечення платника на грамотах Деп. Молоді	4,673	4,365,000
ЗАГАЛЬНА СУМА ВСІХ РОДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ		$109,116,562

СТАН АКТИВНИХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Кінець року	Число членів	Їх сума забезпечення	Пересічна сума забез. члена
1957	72,438	$51,830,257	$715
1958	72,737	52,793,753	725
1959	74,160	54,749,205	738
1960	73,843	55,446,896	751
1961	75,056	57,563,463	767
1962	75,278	58,577,520	778
1963	75,608	64,337,739	851
1964	75,573	68,051,328	900
1965	76,473	72,484,170	947
1966	77,251	76,836,941	994

СТАН УСІХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Кінець року	Число членів	Їх сума забезпечення	Пересічна сума забез. члена
1957	75,986	$54,143,155	$712
1958	76,864	55,514,617	722
1959	79,199	58,121,981	733
1960	79,600	59,325,491	745
1961	81,441	61,894,377	759
1962	82,424	63,474,776	770
1963	83,493	69,741,299	835
1964	84,414	74,168,999	878
1965	86,059	79,196,861	920
1966	87,053	83,761,562	962

ЧИСЛА ЧЛЕНІВ ТА ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПО СТЕЙТАМ І ПРОВІНЦІЯМ

(Стан з 31-го грудня 1966 року)

П. Ч. Стейт, Провінція	Число членів	Їх сума забезпечення	Число Відд.
1. Pennsylvania	17,551	$15,858,671	132
2. New York	17,266	15,624,921	78
3. Illinois	10,666	9,138,394	32
4. New Jersey	10,588	10,527,739	59
5. Ohio	7,502	7,056,362	29
6. Ontario, Canada	5,683	7,713,346	39
7. Michigan	4,326	4,027,307	11
8. Connecticut	3,264	3,067,762	14
9. Quebec, Canada	1,577	1,929,028	7
10. Massachusetts	1,384	1,177,560	11
11. Maryland	1,120	1,109,121	7
12. Minnesota	978	1,261,359	4
13. Rhode Island	836	810,643	7
14. Manitoba, Canada	564	919,937	3
15. Missouri	471	358,371	4
16. California	448	492,146	2
17. Indiana	444	341,750	5
18. Delaware	370	390,640	2
19. Nebraska	341	244,700	3
20. Alberta, Canada	252	343,619	3
21. Wisconsin	190	150,750	2
22. District of Columbia	175	134,223	1
23. Br. Columbia, Canada	170	252,500	2
24. West Virginia	157	108,945	3
25. Kansas	155	125,650	1
26. Colorado	116	109,500	1
27. Saskatchewan, Canada	107	119,504	4
28. New Hampshire	103	92,392	1
29. Florida	94	87,394	1
30. Arizona	46	35,828	1
31. Washington	42	86,000	1
32. North Dakota	31	17,500	1
33. Oregon	20	11,500	1
34. Nova Scotia, Canada	9	10,500	1
35. Wyoming	7	6,000	1
РАЗОМ	87,053	$83,761,562	472

ЗАГАЛЬНЕ ЧИСЛО ВСІХ ЧЛЕНІВ, АКТИВНИХ І НА БЕЗПЛАТНОМУ ПРОДОВЖЕННІ ТА ВИПЛАЧЕНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЗА ОСЯГНЕНИМ ВІКОМ

(Без грамот акцидентового забезпечення)

(Стан з 31-го грудня 1966 року)

Вік	Число членів	Їх сума забезпечення	Смертні випадки у 1966: Їх число	Їх сума забез.
0	229	$ 251,500	—	$ —
1	480	534,000	1	250.00
2	549	558,500	—	—
3	622	616,000	1	1,000.00
4	658	623,500	—	—
5	810	763,500	—	—
6	895	820,000	—	—
7	989	892,964	1	1,000.00
8	1,097	981,951	1	1,000.00
9	1,223	1,039,134	—	—
10	1,288	1,079,692	—	—
11	1,289	1,079,574	—	—
12	1,525	1,230,802	—	—
13	1,483	1,171,276	—	—
14	1,562	1,178,171	1	1,000.00
15	1,690	1,241,472	2	2,000.00
16	1,663	1,246,561	1	500.00
17	1,414	1,041,436	1	500.00
18	1,482	1,138,010	—	—
19	1,911	1,459,169	3	2,000.00
20	1,791	1,402,322	1	500.00
21	1,021	874,276	3	2,500.00
22	891	721,771	2	1,500.00
23	902	735,065	—	—
24	799	697,723	—	—
25	682	567,818	—	—
26	612	546,289	—	—
27	522	503,479	—	—
28	475	423,150	—	—
29	512	473,437	—	—
30	509	489,950	—	—
31	488	428,286	—	—
32	519	461,744	—	—
33	495	434,115	—	—
34	628	611,147	1	1,000.00
35	615	587,981	—	—
36	757	691,920	3	1,500.00
37	809	733,980	—	—
38	940	865,982	1	1,000.00
39	1,209	1,119,698	2	1,000.00
40	1,566	1,381,243	5	3,500.00
41	2,080	1,869,085	4	4,000.00
42	2,305	2,060,225	7	8,000.00
43	2,434	2,246,200	5	3,500.00
44	2,492	2,269,405	8	6,000.00
45	2,362	2,073,204	6	5,000.00
46	2,120	1,824,941	5	3,500.00
47	1,966	1,756,834	12	10,500.00
48	1,839	1,556,342	9	8,000.00
49	1,582	1,359,681	12	9,667.00
50	1,674	1,420,349	6	7,000.00
51	1,543	1,306,284	11	9,500.00
52	1,655	1,393,974	13	11,000.00
53	1,398	1,195,591	10	7,000.00
54	1,377	1,181,445	8	6,000.00
55	1,113	978,740	7	7,000.00
56	1,093	882,764	8	5,500.00
57	971	796,601	7	6,500.00
58	817	656,537	4	3,000.00
59	746	581,075	7	5,500.00
60	694	525,980	11	8,721.00
61	646	483,843	13	10,500.00
62	649	465,400	6	3,500.00
63	626	474,492	10	7,500.00
64	553	395,432	14	10,500.00
65	513	361,260	19	15,000.00
66	636	440,198	12	7,500.00
67	725	499,624	17	11,050.00
68	854	575,295	24	15,824.91
69	890	608,558	26	19,500.00
70	1,015	688,714	34	26,800.00
71	925	648,200	48	30,800.00
72	833	601,489	51	38,500.00
73	777	562,988	46	31,289.00
74	592	420,014	37	29,500.00
75	450	325,293	37	27,000.00
76	400	303,455	23	17,500.00
77	313	242,663	22	16,500.00
78	320	250,712	42	36,107.00
79	250	199,101	30	23,653,00
80	166	123,718	29	23,607.00
81	126	100,994	25	20,250.00
82	88	72,892	10	8,250.00
83	73	61,750	8	6,012.00
84	54	40,055	14	11,500.00
85	35	27,036	3	2,750.00
Понад 85 років	60	44,541	12	7,869.00
РАЗОМ	84,431	$70,651,562	802	$615,399.91

Таблиці із загальним станом членства, поданим за клясами забезпечення, потверджують, що найпопулярнішою клясою забезпечення є кляса Р - 20, та що термінові грамоти потребують розяснювальної кампанії про них серед організаторів, секретарів і членства. Ці статистики стану членства по клясам виявляють, що хоч УНСоюз має всі основні кляси забезпечення з низькими вкладками і високими дивідендами, про них ще мало знають і з них не користають наші громадяни. Нашому Українському Народному Союзові повірили свої забезпечення і ощадності вже понад дві сотні тисяч членів за 74 роки існування Союзу, а в дану пору мають в УНСоюзі члени 87,053 грамоти забезпечення на загальну суму $109,116,562. Але це все ще малий відсоток із українського населення на терені Америки і Канади. До них треба нам шукати шляхів і в них треба нам здобути собі зовсім заслужене довіря, базоване на 74 роках служби УНСоюзу своїм членам і Українській Справі.

Таблиці за десять років так активних членів, як і всього членства УНСоюзу, ілюструють постійний ріст УНСоюзу в числі членів і в сумі забезпечення цих членів. Вони показують теж пересічні суми грамот, які зростають, але надто повільним кроком, коли зважити, що заробітки в нашій країні і в Канаді збільшуються з кожним роком, та коли взяти під увагу, що пересічна сума забезпечення американців є на багато разів вища. Це ще не означає, що українці в Америці і Канаді так низько забезпечені, бо все ще є часті випадки, що українець є членом УНСоюзу на одну тисячу долярів забезпечення, а має полісу забезпечення в комерійній компанії на десять, а то й більше тисяч. Отже тут ще раз треба підкреслити, що нам треба повести відповідну кампанію серед наших громадян. Нам треба їм доказати, що УНСоюз є високо професійна забезпеченева установа, якій можна повірити своє життьове забезпечення і ощадності, та що зложені гроші в УНСоюзі дають їм повне і певне забезпечення, а крім того, як ніде в іншій установі, будуть ці гроші працювати для добра нашої громади і нашого народу. Наша освідомлююча акція повинна б включати інформації про взірцеву і фахову забезпеченеву службу УНСоюзу та про службу УНСоюзу нашому народові у культурно-освітньому, громадському і політичному секторах. Багато в цій акції можуть допомогти відповідно скомпоновані проглядні брошурки із не надто довгим текстом, щоб знайшлось на них якнайбільше цікавих читачів.

Статистика членів за осягненим віком виявляє, що найчисленнішими віковими групами є в першу чергу члени у віці від 39 до 56 років із найбільшим числом членів у віці 44 років, та друга група молоді у віці між 12-им та 20-им роком життя. Пересічний вік членів УНСоюзу вже від кількох років вагається біля 36 років, що є порівняльно молодим віком і доказує про молодість Батька Союзу. Але для вдержання його молодим нам треба зв'язувати із Союзом дітей від наймолодшого віку, стараючись забезпечити цих дітей грамотами кляси Е - 18, коледжової, яку видаємо тільки до 10-го року життя. Конечним є теж шукати шляхів до нашої молоді нашими виданнями, стипендіями та піддержкою молодечих, студентських і спортових організацій.

Розділ статистик про загальний стан членства закінчується таблицею членства по стейтам і провінціям. Стейти Ню Иорк і Ілліной, які мають велике число українців, все ще не зуміли наздігнати Пенсильвенії. Що більше, стейт Ню Джерзі пробує наздігнати Ілліной, в якому саме місто Шикаґо становить великий резервуар кандидатів у члени. Таким же надійним тереном для УНСоюзу є провінція Онтаріо із Торонтом, як і другі провінції Канади, *якій ми присвячуємо окрему коротку статистику*. Наш досвід показує, що нам треба шукати нових шляхів до наших громадян і особливо до нашої молоді, бо наші статистики всіх членів та приєднаних нових членів виявляють, що до нас не прибуває достаточне число молоді. Цьому напевно допомогли б різні акції серед молоді, якій ми допомагали б безпосередньо, або й посередньо через молодечі, студентські та спортові організації. Цьому напевно допомогла б наша поширена спортова акція серед нашої молоді в різних ділянках спорту. Нам теж варто б тут на річному засіданні застановитися над збільшенням стипендій, як і над тим, щоб ми могли переконувати наше громадянство нашими надбаннями, нашими досягненнями в культурній і громадській праці та доказувати, що всім їм, а в тому й нашій молоді, по дорозі в рядах членів УНСоюзу.

Тут варто подати для прикладу, що одна із найбільших американських комерційних забезпеченевих установ почала саме тепер дуже голосно підкреслювати у своїй реклямі про її вклад в економічне і суспільне життя Америки та її населення. Недавно заступник президента цієї установи говорив ось так в інтерв'ю, переданому по радіо:

„Наша установа постійно дає своїм членам всякі фінансові та економічні поради. Наша установа відіграє своїми інвестиціями велику ролю в економії країни. Але наші забезпеченеві установи відчувають тепер чим раз більшу потребу брати участь у суспільному життї громади нашої країни. Вже тепер наша установа проявляє велику діяльність у суспільній службі:

1) допомогою культурі, освіті, дослідам та в ряді ділянок суспільної опіки,

2) активністю у перебудові міст і працею для покращання матеріяльного положення громадян нашої країни,

3) включенням в різні акції допомоги потребуючим та поборювання вбогости населення.

Рівночасно з цими вкладами в економічне і суспільне життя нашої країни постає питання, чи має забезпеченева установа, яка дає такий великий вклад в акції і праці різних установ, мати право до керівництва у цих піддержуваних ними акціях та установах."

Цих декілька думок керівника комерційної забезпеченевої установи для нас цікаві тим, що в нашому громадянстві часом можна почути голоси за тим, щоб наші братські забезпеченеві установи обмежилися лише до ділянки забезпечення, тобто пішли в напрямку якраз противному до того, в якому ідуть тепер колись строго комерційні — бизнесові установи життьового забезпечення. Історія УНСоюзу і його досягнення та вклад в наше громадське, культурне і політичне життя доказують, що нам, не то що не треба обмежувати діяльности УНСоюзу, але власне старатися її поширити для добра нашого членства і нашого народу.

Подана вкінці розділу канадійська статистика дуже коротка, тому що проблемами Канади займається спеціяльно наш заступник головного предсідника і директор Канадійської Канцелярії п. Богдан Зорич. Короткі підсумки членства в Канаді у порівнянні із цифрами членства в ЗДА говорять, що в Канаді маємо приблизно 1.6 відсотка українців вже забезпечених в УНСоюзі, коли числити, що українців у Канаді є пів мільйона, а в Америці маємо 8 відсотків українців забезпечених в УНСоюзі, коли б прийняти, що в Америці є один мільйон українців. Гарні осяги Канади в минулорічній членській кампанії потверджують наші сподівання на Канаду, про яку будемо мати нагоду говорити більше в плянах праці на наступний рік.

(Продовження на стор. 6)

Звіт заст. головного предсідника і керівника Рекордового Відділу Володимира Сохана

(Продовження зі стор. 5)

Тут можна лише додати, що пересічна сума забезпечених членів УНСоюзу в Канаді є значно вищою, як членів в Америці, бо в Канаді вона досягла вже $ 1,350 у всьому членстві Канади, а в активному членстві вона виносить $ 1,380.

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ЧЛЕНСТВА І ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В КАНАДІ

Активні члени Деп. Молоді	2,536	$ 2,287,500
Активні члени Деп. Дорослих	4,816	5,638,950
Грамоти Акцидентового забезпечення	614	3,070,000
Разом активні члени	**7,966**	**$10,996,450**
Грамоти на випл. забез. і безпл. продовжені в Деп. Молоді	151	112,484
Грамоти на випл. забез. і безпл. продовжені в Деп. Дорослих	244	179,000
Разом усіх членів в Канаді	**8,361**	**$11,287,934**
Усіх нових членів в 1966 році	4,994	$ 8,893,600
Нових членів у 1966 році в Канаді	1,154	2,585,600
Стан усіх членів у Канаді 1-го січня 1966	7.806	$ 9,541,343
Стан усіх члесів у Канаді 31-го грудня 1966	8,361	11,287,934
Прибуток за 1966 рік	**555**	**$ 1,746,591**

Пересічна сума забезпечення усіх членів в Канаді виносила з кінцем 1965 року $1,222, а з кінцем 1966 року — $1,350.

Стан активних членів у Канаді 1 січня 1966	7,374	$9,213,550
Стан активних членів у Канаді 31 грудня 1966	7,966	10,996,450
Прибуток активних членів за 1966 рік	**592**	**$1,782,900**

Пересічна сума забезпечення активних членів у Канаді виносила з кінцем 1965 року $1,249, а з кінцем 1966 року — $1,380.

Вишкільна праця

До вишкільної праці треба б в першу чергу зачислити нашу постійну кореспонденцію та телефонічні контакти із секретарями і організаторами. Їм ми подаємо обширні інформації та поради, потрібні в їхній секретарській та організаційній праці. Дуже важними і корисними є наші секретарсько - організаторські курси, які були проведені у звітовому часі в Шикаго, Нюарку, Дітройті та Янгставні. Після курсів ми стежимо довший час за цими курсантами і в листах стараємося постійно доповнювати і дальше розяснювати різні проблеми, які виникають у праці цих вже навіть вишколених учасників курсів. Ми могли ствердити корисність курсів по успіхах наших бувших курсантів у приєднуванні нових членів. Тут варто підкреслити, що не лише важними, але конечними є курси, а головно секретарський вишкіл, для тих секретарів, які недавно перебрали ці пости по відділах.

В нашій вишкільній праці дуже допомагають нам „Трибуни Секретарів", в яких я стараюся порушити найбільше актуальні проблеми із праці секретарів та організаторів. Такі „Трибуни Секретарів" появляються у наших виданнях „Трибуни УНСоюзу", в тому теж і в „Жіночій Трибуні", а також деякі інформаційні матеріяли „Трибуни Секретарів" поміщені ми у перекладі на англійську мову в „Українському Тижневику". Ці „Трибуни Секретарів" будемо продовжувати і вони повинні б стати постійними колюмнами для секретарів відділів. Це буде можливим після доповнення складу працівників в нашому Рекордовому Відділі, коли я зможу присвятити більше часу цій важливій справі. Рівночасно із підготовкою матеріялів для „Трибуни Секретарів" я зможу почати опрацьовувати окремий підручник для секретарів. Для такого підручника я вже маю чимало підготованого матеріялу, але його треба б ще відповідно опрацювати для видання у формі книжки-підручника.

Вишкільною працею у великій мірі можна б назвати мої виступи на різних окружних та інших союзових зборах і імпрезах, на яких я завжди стараюся подати в доповідях, рефератах, чи навіть у коротких привітах, якнайбільше інформативного матеріялу про УНСоюз. Також практикую широко на окружних та відділових зборах дискусії із запитами та відповідями, щоб подати слухачам більше матеріялу про життєве забезпечення та взагалі діяльність УНСоюзу. Одним із найбільше важливих моїх виступів можна б назвати доповідь на конгресі для відзначення 50-ліття УНСоюзу в Канаді, що його дуже добре підготовив у Вінніпеґу наш головний контролер мґр. Іван Гевчик. Всі ці виступи з доповідями і рефератами треба обов'язково пов'язати із послідовною і добре підготованою акцією приєднування нових членів. Бо життьове забезпечення треба таки піти запропонувати проспектові і продати. Він за цим забезпеченням сам не прийде, бо ще немає в нас такого зрозуміння, що життьове забезпечення є такою ж конечністю, як н. пр. товари першої потреби, за якими ідемо до крамниці. Досі ще немає такого зрозуміння серед американців, тому агенти ходять за проспектами по хатах, а ще менше такого зрозуміння можна в дану пору сподіватися від українських громадян, які ще менше цінять життьове забезпечення.

Акцію приєднування нових членів найкраще в багатьох випадках зв'язувати із нашими допомоговими акціями різним нашим громадським, культурним, науковим і молодечим організаціям. Дуже часто члени цих різних організацій та установ, яким УНСоюз допомагає, стали б членами УНСоюзу, коли б до них у відповідний час підійшов хтось із наших представників — організаторів, пропонуючи життьове забезпечення і фахову пораду в цій ділянці. Тому в нашій дальшій праці вважаю найважливішим завданням підшукати відповідних людей до праці і дати цим нашим представникам відповідний фаховий вишкіл життьового забезпечення.

До мого звіту я повинен хоч коротко додати, що вже майже повних 18 років я співпрацюю із „Свободою" також у ділянці спорту. Спочатку був я спортовим кореспондентом, а згодом став спортовим редактором, а ці обов'язки виконую також і дальше після мого вибору на пост заступника гол. предсідника і керівника Рекордового Відділу. Ці обов'язки виконую поза годинами праці в Головній Канцелярії. Виконую їх із приємністю, бо вважаю їх моїм вкладом у громадську виховну працю для нашої молоді. В цій моїй праці знаходжу повну співпрацю і вирозуміння для справ спорту в нашого головного редактора „Свободи" п. Антона Драгана. Зв'язана із цим зацікавленням молоддю і спортом є теж моя співпраця в ролі кореспондента із українським відділом „Голосу Америки", на радієвих хвилях якого маю нагоду розказувати нашим братам на Україні про наші досягнення і нашу діяльність у спортових і молодечих організаціях українців в Америці.

Вкінці декілька слів до Вас, Шановні Пані і Панове, як до делегатів останньої Конвенції та наших союзових діячів. На цьому засіданні, коли маю честь вперше звітувати, як член Екзекутиви, хочу подякувати Вам за довіря і вибір мене на цей відповідальний пост. Дякуючи Вам, я хочу тут теж пригадати Вам, що хоч Ви вибрали мене до Екзекутиви в минулому році, я вибрав був УНСоюз вже майже 18 років тому. Тоді я вибрав був наш УНСоюз не для гроша, ані не для слави, як і опісля нераз вибирав я Союз, коли одержував пропозиції працювати в інших установах за кращі платні. Я вибрав УНСоюз, бо я вірив в наш Союз. Я вірив і дальше вірю, що перед нашим УНСоюзом велика місія, та що в нашому Союзі я можу щиро працювати для української справи, та що тільки в УНСоюзі маю змогу працювати згідно із моїми переконаннями, свобідно і згідно із голосом моєї совісти. Я вірю в місію УНСоюзу, в якому знайшли поєднання матеріяльні та моральні цінности нашої української спільноти Америки і Канади, в місію УНСоюзу зберегти нашу молодь для нашого народу та в його місію допомогти змаганням України до волі. Тут хочу теж запевнити Вас, що УНСоюз залишається для мене надальше таким самим цінним і дорогим, яким я вважав його впродовж 18 років праці для нього та що я буду старатися віддано працювати для нього і вив'язуватися із накладених на мене завдань, щоб був він для нас усіх якнайкращим.

Звіт головного секретаря Ярослава Падоха

Минулий 1966 рік не був звичайним роком. В ньому відбулася 26 Конвенція УНСоюзу, Дев'ятий Конгрес Американських Українців й був це рік подвійних роковин великого сина України, іменем якого охрищено чимало Відділів УНСоюзу, Івана Франка, а саме 50-річчя його смерти й 110-річчя його народження. Все це забрало багато енергії, часу й уваги в союзових діячів й мало вплив на їх працю для УНСоюзу.

Особливо на його організаційних здобутках постійно відбивається збільшена активність громадянства на інших полях його зацікавлення й праці, бо, на жаль, велика частина громадської роботи спочиває на тих самих людях, які її не цураються. Тому вже традиційно, на приклад конвенційні роки, належать до „худих" років організаційного росту нашої установи.

Та всеж, хоч наші сподівання на минулий рік не вповнилися, можемо з вдоволенням ствердити, що він переламав традицію й під оглядом числа придбаних у ньому нових членів, не був гіршим від звичайних років, але навпаки кращим за ряд раніших років. Тільки в раньому 1959 році число здобутих членів було на чотири члени більше від числа зорганізованих у минулому році. А відома річ, що здобувати нових членів з кожним роком приходиться важче. В 1966 році ми на рівну тисячку збільшили загальне число УНСоюзу, що дозволило досягти й переступити нову тисячну межу: 87,000 союзового членства.

Ділянки праці головного секретаря

Крім суто секретарської праці, до якої належить внутрішні та зовнішні завдання, до обов'язків головного секретаря належить ділянка організаційна, інформаційно - пропагандивна й вишкільна. До половини минулого року належала також ділянка канцелярійна, зв. рекордовою, яка перейшла в досвідчені руки заступника головного предсідника, Володимира Сохана. За статутом головний секретар є також секретарем Головного Екзекутивного Комітету та Головного Уряду УНСоюзу, в крім того виконує ряд спеціяльних доручень, як містоголова Стипендійної Комісії УНСоюзу і ін.

Минулого року відбулися наради Головного Уряду в Шикаго, зараз після закінчення Конвенції, дня 21 травня, та сім нарад Головного Екзекутивного Комітету в днях 18 лютого, 11 березня (спільно з Головною Контрольною Комісією), 6 квітня (спеціяльні, передконвенційні), 6 липня, 8 вересня, 17 листопада і 29 грудня. Крім цього члени Екзекутиви, які постійно працюють в головній канцелярії УНСоюзу, відбули більше число коротних засідань для вирішення поточних справ, зокрема інвестиційних. Протоколи всіх цих нарад та засідань були виготовані й зложені до збірки протоколів, а протоколи нарад Головного Уряду та нарад повної Екзекутиви були надруковані в „Свободі", звичайно на сторінках „Трибуни УНСоюзу".

Організаційна ділянка

Найважливішими завданнями організаційного відділу головної канцелярії є постійне збільшування членів, вдержування життєздатних Відділів та їх працездатних урядів, закладання нових, в міру змоги й потреби, розвязування та лучення малих й непрацездатних Відділів, здобування постійних організаторів УНСоюзу, їх вишкіл та нагляд над їх працею і ін.

Очевидно найважливішим завданням кожної установи є її ріст, в першу чергу ріст її членства. Всі інші вище перечислені й незгадані завдання прямо впливають на збільшення активности установи, яка рішає також про числовий ріст її членів. Тому головну увагу й найбільше праці в минулому році присвячено саме організації кампанії для збільшення членів. Було це тим потрібніше, що з кожним роком важчає тягар здобування нових членів, а водночас зростають втрати членів. Головна причина труднощів приєднування членів є передовсім у тому, що українська спільнота ще досі не навчилася як слід цінити життьового забезпечення. Коли пересічна сума забезпеченевої грамоти пересічного американця виносить круглої сім тисяч долярів, то ця сама сума забезпечення членів УНСоюзу донедавна виносила нище тисячі, а щойно в останніх роках дещо піднеслася. Про недоцінювання величезного значення життьового забезпечення може посвідчити також факт, що пересічний американець є забезпечений на суму двічі більшу від його річного заробітку, а пересічна сума забезпечення наших земляків напевно є бодай в п'ятеро менша.

З уваги на це організаторові членів УНСоюзу приходиться не лише переконувати кандидатів на членів, що умови забезпечення УНСоюзу є куди кращі, як в інших установах, але, і то в першу чергу, вчити, яке значення має життьове забезпечення, що йому приходиться нелегко. Ми постійно, в письмі і слові, на зборах і курсах, підкреслюємо це, звертаючи увагу на конечність підходити до життьового забезпечення в УНСоюзі наскрізь „бизнесово". До того не прибувають вже сюди нові українські поселенці, а ці, що тут є, масово відчужуються від своєї громади, а то й зовсім рвуть з нею зв'язки. Та все ж таки ще велике число наших земляків не забезпечене, або не забезпечене у своїх установах, а величезна більшість тих, що є вже забезпечені потребують значно підвищити висоту забезпечення, що ще надовго залишиться змога приєднувати нових членів чи дозабезпечувати існуючих й дальше збільшати наш стан посідання.

В низу є подані таблиці з числами членів, придбаних в минулому році по місяцям, а дальше таблиці найбільш заслужених організаторів членів, та найуспішніших Відділів.

НОВІ ЧЛЕНИ ПРИЄДНАНІ В 1966 РОЦІ ЗА МІСЯЦЯМИ

ТАБЛИЦЯ ч. 1

МІСЯЦЬ	МОЛОДЬ	ДОРОСЛІ	АДД	РАЗОМ
Січень	88	212	31	331
Лютий	106	224	39	369
Березень	208	345	69	622
Квітень	136	282	81	499
Травень	243	421	173	837
Червень	85	197	31	313
Липень	73	143	27	243
Серпень	96	150	32	278
Вересень	78	149	26	253
Жовтень	102	172	37	311
Листопад	131	203	37	371
Грудень	163	306	98	567
Разом	1,509	2,804	681	4,994

ТАБЛИЦЯ ч. 2

НАЙБІЛЬШ ЗАСЛУЖЕНІ ОРГАНІЗАТОРИ ЧЛЕНІВ В 1966 РОЦІ

П.ч.	Від-діл	Організатор	Число членів	П.ч.	Від-діл	Організатор	Число членів
1.	440	В. Дідюк	303	78.	39	І. Пиндус	16
2.	83	С. Гавриш	134	78.	59	М. Галькевич	16
3.	153	І. Одежинський	100	78.	345	М. Дербуш	16
4.	434	Д. Попадинець	75	78.	407	В. Шаран	16
4.	445	І. Геврик	75	78.	464	М. Хомин	16
4.	473	О. Сквирський	75	83.	20	А. Триш	15
7.	432	В. Зорич	68	83.	131	Л. Воднар	15
8.	53	К. Сачко	66	83.	214	О. Твардовський	15
9.	440	Софія Куца	59	83.	235	М. Бобер	15
10.	341	В. Гірняк	58	83.	325	В. Цюпа	15
10.	402	Анна Бурій	58	83.	361	І. Пригода	15
12.	346	Р. Чучкевич	56	83.	383	О. Хома	15
13.	114	М. Ткачук	49	90.	103	П. Стецик	14
14.	78	І. Петрунцьо	44	90.	104	С. Мисак	14
15.	327	А. Копистянський	43	90.	171	Стелла Расн	14
16.	174	А. Слюсарчук	41	90.	245	М. Мартиненко	14
16.	293	Мері Дущник	41	90.	268	О. Варилка	14
18.	170	Д. Дидик	39	90.	271	І. Чопко	14
19.	427	П. Дяків	37	90.	362	Ф. Петрик	14
20.	161	А. Джула	34	97.	45	М. Сеник	13
20.	233	Гелен Маґер	34	97.	48	С. Івасечко	13
20.	240	А. Стецяк	34	97.	57	В. Жмуд	13
23.	316	В. Гавриляк	33	97.	283	П. Пироганич	13
23.	379	М. Семків	33	97.	434	Бронислава Мельник	13
25.	460	П. Сахаревич	33	102.	5	М. Хоманьчук	12
26.	19	Р. Голіят	32	102.	8	В. Козіцький	12
26	423	Т. Носієвич	32	102.	8	В. Мандзій	12
28.	147	І. Зазворський	31	102.	37	Анна Гнатюк	12
28.	277	Е. Гомотюк	31	102.	37	Марія Процак	12
28.	292	П. Федик	31	102.	43	В. Сиваник	12
31.	42	П. Головачук	30	102.	58	І. Яковенко	12
31.	292	І. Ващук	30	102.	85	Т. Панько	12
33.	367	В. Попович	28	102.	90	Й. Сидор	12
33.	397	М. Нич	28	102.	94	В. Бойд-Борискевич	12
33.	463	М. Німчук	28	102.	164	І. Кудрич	12
36.	13	П. Шевчук	27	102.	217	Ф. Голод	12
36.	14	М. Отрок	27	102.	295	С. Мотрович	12
36.	25	Квітка Стецюк	27	102.	422	Т. Тещук	12
36.	120	В. Рефт	27	116.	16	М. Москаль	11
36.	194	І. Василишин	27	116.	42	І. Блиха	11
36.	340	Софія Оріховська	27	116.	131	М. Сенчищак	11
36.	399	І. Красник	27	116.	177	І. Лаба	11
43.	22	Гелен Олек	26	116.	204	Д-р О. Соколошин	11
43.	183	Д. Кошельовський	26	116.	213	В. Козак	11
43.	221	Т. Шпікула	26	116.	218	С. Бурий	11
43.	402	Я. Бурій	26	116.	286	А. Барна	11
43.	484	В. Запаранюк	26	116.	293	Марія Демидчук	11
48.	47	Анна Гарас	25	116.	375	П. Тарнавський	11
48.	133	Анна Дубас	25	116.	385	Д-р М. Данилюк	11
48.	155	М. Федишин	25	116.	462	О. Фаринич	11
48.	191	Р. Колодій	25	116.	495	І. Паньків	11
48.	194	Я. Падох	25	129.	55	А. Ціздин	10
48.	204	Д-р В. Палідвор	25	129.	59	Т. Сливинський	10
48.	206	Л. Гардінк	25	129.	75	Я. Базюк	10
48.	423	М. Ольшанський	25	129.	94	М. Бабій	10
48.	257	П. Сильчак	25	129.	130	І. Малець	10
48.	385	Я. Карпяк	25	129.	151	Анна Пипюк	10
58.	344	Т. Бутрей	24	129.	176	М. Остап	10
59.	336	Г. Кісіль	23	129.	217	В. Ковба	10
60.	94	М. Кончак	22	129.	220	П. Гут	10
60.	257	М. Новак	22	129.	230	П. Ліщак	10
62.	183	В. Дідик	21	129.	238	Анна Ремік	10
63.	173	П. Щерба	20	129.	267	І. Флис	10
63.	220	І. Мелінишин	20	129.	281	М. Сірий	10
63.	281	М. Волошин	20	129.	301	В. Іващук	10
63.	408	Д-р Т. Залуцький	20	129.	339	С. Лупацій	10
63.	437	М. Малинівський	20	129.	342	о. П. Мелех	10
68.	266	В. Труфин	19	129.	349	Й. Гречка	10
69.	116	С. Шилькевич	18	129.	358	Катерина Мураль	10
69.	127	І. Була	18	129.	361	В. Вишиваний	10
69.	234	І. Іваник	18	129.	375	І. Данківський	10
69.	276	С. Іваницький	18	129.	414	І. Телюк	10
69.	372	Й. Ярема	18	129.	418	І. Мельник	10
69.	461	Н. Шпурко	18	129.	451	Є. Омельченко	10
75.	88	В. Квас	17			151 організаторів разом.	
75.	337	Е. Притула	17				
75.	371	Ю. Баранюк	17				

ТАБЛИЦЯ ч. 3

НАЙУСПІШНІШІ ВІДДІЛИ УНСоюзу в 1966 р. ЯКІ ПРИЄДНАЛИ 25 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

1	402	Етобікок, Онт.	100	35	161	Амбридж, Па.	34
2	434	Монтреаль, Квіб.	97	35	233	Лорейн, Огайо	34
3	445	Вінніпеґ, Ман.	76	37	379	Шикаґо, Ілл.	33
4	461	Велланд, Онт.	74	38	147	Аллентавн, Па.	32
5	153	Філядельфія Па.	69	38	220	Шикаґо Ілл.	32
6	53	Пітсбурґ, Па	66	38	221	Шикаґо, Ілл.	32
6	407	Торонто, Онт.	66	38	19	Ню Йорк, Н. Й.	32
8	240	Клівленд, Огайо	58	42	281	Байон, Н. Дж.	30
9	423	Шикаґо Ілл.	56	42	25	Джерзі Ситі, Н. Дж.	30
10	346	Клівленд, Огайо	55	42	341	Віндзор, Онт.	30
10	460	Лондон, Онт.	55	45	399	Шикаґо, Ілл.	29
12	432	Торонто, Онт.	54	45	385	Міннеаполіс, Мінн.	29
13	183	Дітройт, Миш.	53	45	240	Ню Йорк, Н.Й.	29
13	194	Ню Йорк, Н. Й.	53	45	131	Парк Рідж, Ілл.	29
13	42	Пасейк, Н. Дж.	53	45	367	Рочестер, Н. Й.	29
16	292	Дітройт Миш.	50	45	463	Віндзор, Онт.	29
16	412	Торолд, Онт.	50	51	234	Лінден, Н. Дж.	28
18	440	Торонто, Онт.	49	52	120	Аліквіппа, Па	27
19	257	Лос Анджеллес, Кал.	47	52	14	Кренбури, Н. Дж.	27
20	78	Майнерсвіл, Па.	45	52	13	Вотервлет, Н. Й.	27
20	473	Монтреаль, Квіб.	45	55	59	Бріджпорт, Конн.	26
20	397	Філядельфія, Па.	45	55	22	Шикаґо Ілл.	26
23	293	Бруклин, Н. Й.	44	55	336	Клівленд, Огайо	26
23	94	Гемтремк, Миш.	44	55	8	Йонкерс, Н. Й.	26
25	327	Гемпстед, Н. Й.	43	55	465	Лашин, Квіб.	26
25	340	Нюарк, Н. Дж.	43	55	10	Філядельфія, Па (новий Відділ)	26
27	174	Дітройт, Миш.	41	55	484	Ютика, Н. Й.	26
27	170	Джерзі Ситі, Н. Дж.	41	62	47	Бетлегем, Па	25
27	361	Ню Йорк, Н. Й.	41	62	325	Бруклин, Н. Й.	25
30	114	Шикаґо, Ілл.	40	62	155	Перт Амбой, Н. Дж.	25
31	83	Філядельфія, Па	39	62	191	Трой, Н. Й.	25
32	277	Гартфорд, Конн.	37	62 (66)	245	Трентон, Н. Дж.	25
33	316	Рочестер, Н. Й.	36			66 Відділів разом.	
34	471	Монтреаль, Квіб.	35				

Подані таблиці інформують про особливий характер минулого року. З уваги на те, що Відділи бажали доповнити число своїх членів, щоб здобути право на одного чи більше делеґатів та з уваги на амбіції поодиноких діячів, зв'язаних з конвенцією, перші місяці минулого року, які звичайно є біднішими за місяці другої половини року, принесли дуже поважне число нових членів. Передконвенційний місяць квітень приніс другло п'ятсот, а самий конвенційний травень дав в прибутку аж 837 членів. В противенстві до того пізніші місяці були куди бідніші.

Факт, що минулий рік був конвенційним мав також значення на кількість втрат, передовсім з уваги на суспензи. Загорілча придбані в передконвенційний час, члени, з уваги на вимоги відносно вибору делеґатів, згодом частинно відпали й тому число суспендованих членів у другій половині року значно збільшилося.

Здобуто в минулому році 4,994 членів, тобто п'ять тисяч без чотирьох. В тому числі знаходиться 2,804 членів дорослих й 1,505 молоді. Поміж дорослими 681 забезпечились акцидентовими грамотами.

В порівнянні з попереднім, 1965 роком, число придбаних членів є на 98 більше. Також у порівнянні з попередніми роками це число є більше. Для порівнання це від речі буде подати таблицю з числами новопридбаних членів за останнє десятиріччя. Крім одного 1959 року, коли придбано 4,998 членів, останній рік придбав найбільше число в останній декаді. Коли зважити, що з півтора сотні братських забезпеченевих організацій в Америці більша частина постійно тратить членів, поміж ними навіть такі раніші кольоси, як польські чи жидівські організації, можемо бути задоволені, що мимо трудноців постійно ростемо. Очевидно, при більшім зрозумінні значення забезпечення та більшій активности союзових діячів, передовсім секретарів відділів, наш ріст біг би й повинен бути куди більшим і скорішим.

ТАБЛИЦЯ ч. 4

НОВІ ЧЛЕНИ ЗА ДЕСЯТЬ ОСТАННІХ РОКІВ

1957	4,430	1962	4,093
1958	3,727	1963	4,446
1959	4,998	1964	4,398
1960	3,567	1965	4,896
1961	4,830	1966	4,994

Поміж Відділами найбільше визначився Відділ ч. 402 в Етобікок та Відділ ч. 434 в Монтреалі. 66 Відділів придбало 25 або більше членів. Зате значне число Відділів, а саме 101 не придбали ані одного члена.

Зпоміж найуспішніших відділових організаторів найбільше визначилися головний радний з Мотреалю Дмитро Попадинець, секретар та голова пітсбурзької округи Карло Сачко й пані Анна Бурій з Торонто, яка як найкраща жінка - відділова - організаторка здобула окрему нагороду призначену для жінок, англомовну Енциклопедію Українознавства. До найуспішніших поміж організаторів належать обласні організатори Василь Дідюк, Степан Гавриш та головний радний з Філядельфії Іван Одежинський, а зпоміж жінок пані Софія Куца. Їм усім належиться за їх винятковий труд окрема подяка та признання.

Дуже помітне число, бо кругло п'ять тисяч нових членів, що їх придбав УНСоюз в минулому році, впродовж року зменшувалося з різних причин й це вперше втрати за один рік досягли рівне число чотири тисячі членів. Отож тільки на одну кругу тисячу збільшився УНСоюз в минулому році. Причини втрат подані в таблицях рекордового відділу та в звіті Контрольної Комісії, тому зайво їх тут повторювати. Слід тільки підмітити, що в минулому році збільшилися джерела втрат від нас незалежні, а саме померло більше осіб (88 більше, як у минулому році), а збільшене на 151 членів число суспенз є зв'язане з конвенцією. Зате число передчасно згрошевлених грамот зменшилося на 15 осіб. Число невелике, але факт цей має своє поважне значення. Слід завважити, що збільшення втрат є також висідом постійного зросту числа членства УНСоюзу. Зростаючи наша установа, як кожна інша, входить в зачароване коло, яке вимагає щораз більшого росту, щоб не статися автоматично щораз меншою.

Відтягнувши всі втрати минулого року УНСоюз збільшився на 994 членів і досяг загального числа 87,053. В тому числі є 60,356 дорослих й 26,697 членів відділу молоді. Поміж дорослими є 2,622 забезпечених акцидентовими грамотами, 9,802 членів є на виплаченому забезпеченні.

Не від речі буде подати таблицю загального числа членів УНСоюзу за останнє десятиріччя, яка допоможе зорієнтуватися в лінії й тенденціях росту УНСоюзу в останній декаді.

ТАБЛИЦЯ ч. 5

ЗАГАЛЬНИЙ СТАН ЧЛЕНСТВА ЗА 10 ОСТАННІХ РОКІВ

1957	75.986	1962	82.424
1958	76.864	1963	83.493
1959	79.199	1964	84.414
1960	79.600	1965	86,059
1961	81,441	1966	87,053

Подані числа говорять з одного боку про постійність росту УНСоюзу, що в часі зменшення чисельних установ такого самого типу є потішаючим фактом, але водночас мова їх не дуже оптимістична, бо наш ріст йде заповолі, а загальні обставини не поліпшуються, але навпаки стають важчими. За повне десятиріччя УНСоюз зріс на рівно 11,000 членів, отже пересічно по тисячі членів на чисто кожного року. Нашим завданням на цей і чергові роки буде перервати цю десятирічню чи й довшу „традицію", якщо маємо виконати наш плян досягти сто тисячне число членів у наше 75-річчя, яке вже не за горами. Немає сумніву, що наші втрати будуть з кожним роком дуже помітно зростати, зокрема подвоїться, а то й потроїться число дозрілих до повної виплати двадцятирічних грамот. Тому єдиним шляхом нашого росту й до того приспішеного росту буде значне підвищення нашої активности й то без винятку всіх нас!

Відділи УНСоюзу

Згідно з постановами статуту всі члени УНСоюзу мусять належати до одного з його Відділів. Ця постанова підмічує громадський й братський характер нашої установи. Не йде тільки про забезпечення члена, але про його участь в союзовій праці, яка далеко виходить поза саме забезпечення.

У союзових Відділах лежить сила УНСоюзу. Які Відділи, такий є й буде весь УНСоюз. Якщо Відділи будуть активні й виконуватимуть свої завдання, тоді доля УНСоюзу буде запевнена. Зокрема від активности Відділів залежить ріст членства УНСоюзу. Якщо Відділи є активних урядовців й відданих УНСоюзові членів, тоді він росте, а з ним цілий УНСоюз.

(Продовження в наступному числі)

У Польщі пройшов Перший фестиваль української естради

Вашава. — На зразок влаштовуваних у Чехо-Словаччині Культурною Спілкою Українських Трудящих свят пісні, українське Суспільно-Культурне Товариство в Польщі влаштувало Перший фестиваль української естради у м. Сяноці. На фестивалі виступали молодіжні гуртки музик, різні хори, естрадний гурток „Бандура" з Тшебятова, жіноча танцювальна група „Карпатянина" з Пряшева, український жіночий квартет з Ольштину та ін. Варшавське „Наше Слово в числі з 6 серпня помістило ілюстровану фотознимками статтю-огляд „Фестиваль і висновки", в якій, між ін. сказано: „У Сяноці закінчилося одне з найбільш масових починань нашого Товариства — Перший Фестиваль Української естради. Весь труд і всі турботи, зв'язані з підготовою фестивалю, були нагороджені численними глядачами, які протягом двох днів невтомно ловили зі сцени кожне слово, кожну пісню. При оцінці фестивалю треба керуватись передовсім враженнями і прийманням естрадних програм сотнями глядачів — українців і поляків. Саме, коли дивитись очима глядачів, фестиваль мав незаперечний успіх. Справа тут не стільки в майстерності виконавців і змісті програми, скільки у величезному голоді на рідне слово ,на українську пісню і танок. Саме потреба наслухатися чудової української пісні стягнула у Сянок сотні людей з найдальших закутків Польщі — інтелігентів і селян, старих і молодих, жінок і чоловіків".

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Роман Рудницький переможцем-лавреатом в Італії

Як повідомило пресове агенство „Асошіейтед Пресс" з Риму, і за ним багато світових ґазет з вівтірка 5 вересня, на міжнародному Конкурсі піяністів-віртуозів Бусоні, що тривав цілий тиждень у м. Больцано в Півн. Італії, міжнародне жюрі вибрало, шляхом елімінації в чотирьох турах, із близько 100 учасників конкурсу лише чотирьох переможців-лавреатів, між ними відомого 24-річного американського піяніста українського роду Романа Рудницького. Чотири лавреати-переможці виступали у вівторок 5 вересня, як солісти, з симфонічною оркестрою на концерті переможців у Мілані. Роман Рудницький був висланий на цей світовий конкурс піяністів Державним Департаментом ЗДА, і він є єдиним з-поміж інших американських учасників конкурсу, який здобув титул переможця-лавреата.

Генеральний губернатор Канади подякував листом українській молоді

Торонто. — Тижневик „Наша Мета" з 26 серпня опублікував переклад листа генерального губернатора Канади Дост. Роланда Міченера, адресованого голові КУК-у о. д-рові В. Кушніреві. Листа написано з нагоди „Дня української молоді", що відбувся в Оттаві 31 липня, з участю понад 2 000 юнаків і дівчат з Канади і ЗДА. Текст листа такий:

„Дорогий Отче
Прелат Кушнір:

Велике враження зробила на мене Ваша молодь. Вона така здорова й інтеліґентна. Я переконаний, що багато визначних канадійців вийде колись з тієї групи, яка прийшла до Палати губернатора на відвідини.

Почуваюся до обов'язку якнайщиріше подякувати Вам за те, що Ви привели її, за програму, яку вони виконали, та за два подарунки від них. Моя дружина захоплена була квітами і ми обидвоє з приємністю прийняли том української поезії від найдавніших до нинішніх часів, що так дуже добре віддана в англійському перекладі професором Андрусишином і д-ром Ватсоном Кірконелом.

Прошу прийняти мою подяку і щирі побажання всього добра та передати це і своїм членам.

Щиро Вам відданий —
Роланд Міченер".

● У Лондоні помер на 32-му році життя Брайєн Епштайн, який став протягом короткого часу мільйонером, як менаджер „бітлесів". 6 років тому він випадково „відкрив" в підрядному нічному ресторані 4-ох патлатих співаків, яких почав анґажувати на концертові естради й до радіо- й телевізійних передач. „Бітлеси" дістали міжнародну славу, шляхетські титули й мільйони — і він з ними. Причина смерти не відома: мабуть проковтнув забагато насонних пігулок.

Паризький „Ле Монд" про заяву Митрополита Кир Максима

Париж. — Найбільш розповсюджений у Франції і в закордонних виданнях паризький щоденник „Ле Монд" у числі з 21 липня 1967 р. надрукував статтю Генрі Феске під наг. „Павло VI в Туреччині слідами Івана XXIII". У статті, між ін., читаємо: „Подорож було приготовано, під оглядом психологічним і доктринальним, через урочисте зняття Східньою і Західньою Церквами взаємної клятви, що відбулось, як відомо в Ватиканській Базиліці св. Петра, 7-го грудня 1965 р., під час Другого Ватиканського Собору. Все тут відбувається, неначе б Павло VI хотів віддати в забуття ті обиди латинської Церкви супроти своєї сестри — Східньої Церкви, що їх записала історія. Монс. Германюк, український Митрополит, не завагався перед цілим Собором привернути 6 жовтня 1964 р., історичну правду, болючу для уха католиків".

„В часі Вселенського Патріярха Михайла Керулярія, — сказав Митрополит Германюк, — папський леґат Кардинал Гумберт закинув Східній Церкві всі можливі єресі, щоб її осудити. Це, однак, не було згідне з правдою, бо Царгородський Патріярх мав ту саму віру, що Римська Церква".

У Москві судили знову трьох молодих письменників

Москва. — У Москві відбулась в середу 30 серпня судова розправа проти трьох молодих чоловіків, що їх звання судовий урядовець подав, як письменників. Цими підсудними були Євгеній Кущев, Владімір Буковський і Вадім Делон. Закидали їм провину за 70-ою статтею карного закону, яка забороняє „антисовєтську агітацію і пропаґанду". Вони мали допуститись того злочину, бувши буцім-то організаторами демонстрації, яка відбулася 22 січня цього року, коли-то коло 50 молодих совєтських інтелектуалів демонстрували на площі Пушкіна у Москві, протестуючи проти засудження письменників Андрея Синявського і Юлія Данієла за надрукування за кордоном праць антирежимового характеру. Судова розправа трьох вищеназваних осіб відбулася в такій малій залі, що її виповнили тільки члени найближчої родини підсудних, а для публіки „не було місця". Не допустили туди також представників закордонної преси. Чи і як та розправа скінчилася — покищо не відомо. При цій нагоді кореспонденти у Москві пригадують, що ще в січні цього року арештовано головного редактора „підпільного" — на писальній машинці друкованого — літературного журналу „Фенікс", Юрія Галянскова і трьох його співробітників і що за всіма ними слух загинув.

Увага! *Увага!*

КЛІВЛЕНД, ПАРМА й ОКОЛИЦІ!
ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ З ОСІДКОМ У КЛІВЛЕНДІ
— запрошує —
Членів УНСоюзу та Українське Громадянство на

ГРОМАДСЬКЕ ВІЧЕ

яке відбудеться
в неділю, 8-го жовтня 1967 р.
о год. 3-ій по пол.
в залі УНДому при 2255 Вест 14-та вул.
у КЛІВЛЕНДІ, Огайо.

Гостем-промовцем на вічу буде головний предсідник УНСоюзу

Йосип Лисогір

який поділиться своїми спостереженнями і враженнями із своєї подорожі по Европі та відвідинами українських осередків і їхніх громадських та церковних установ в цілому ряді країн.

●

Членство УНСоюзу та Українське Громадянство запрошуємо прибути на це громадське зібрання.
ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ в НЮ ЙОРКУ ІНК.

ГАЛИНА МИРОШНИЧЕНКО

РОЗПОЧИНАЄ НАВЧАННЯ ФОРТЕПІЯНУ
12-го ВЕРЕСНЯ 1967 РОКУ, а
МУЗИЧНИЙ САДОК в ЖОВТНІ 1967 РОКУ
По інформації дзвонити від 11-го вересня
на ч. AL 4-2024, Ню Йорк

Cohoes, N.Y.

МУЗИЧНА СТУДІЯ ГРИ НА ФОРТЕПІЯНІ п. ІРЕНИ з ЗАЯЧКІВСЬКИХ ГАВРИЛЮК
повідомляє, що

ВПИСИ ДО СТУДІЇ

відбудуться 6, 7 і 9-го ВЕРЕСНЯ 1967 РОКУ
у ВЛАСНОМУ ПРИМІЩЕННЮ
22 Mangam Street, Cohoes, N.Y.
від 2-ої до 6-ої год. по пол.
Лекції будуть відбуватися в українській, англійській, німецькій і польській мовах.

Увага! *Увага!*

Дітройт, Віндсор і околиці!
В суботу, 9-го вересня 1967 року
в годині 7-ій веч.
в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
при 4655 Мартин вулиця — Дітройт, Міш.
— відбудуться —

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС
Дітройту, Віндсору та околиці

До участи в цих зборах зобов'язані предсідники, секретарі і делеґати останньої Конвенції таких Відділів:
20, 75, 94, 146, 165, 167, 174, 175, 183, 235, 292, 302, 303, 309, 341, 463, 504, 506

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:
1. Звіт Комітету Союзового Дня.
2. Звіти Відділових Урядників за минуле півріччя.
3. Загальний звіт із діяльности Округи.
4. Нові директиви для відділових Урядників на закінчення року.
5. Пляни праці для окремих Відділів.

●

У зборах візьмуть участь:
І. ВАЩУК, гол. Контролер
В. ГІРНЯК, обл. орг. УНСоюзу
В. ДІДИК, орг. референт Округи

А. Триш, голова — Д. Івасишин, секретар

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА Т-ВА „САМОПОМІЧ" в НЮ ЙОРКУ

ВПИСИ ДО ВСІХ 11 КЛЯС

ПРИЙМАЄ
канцелярія „Самопомочі"
при 98 2-га евеню в Ню Йорку, кожного дня в пополудневих годинах.

Навчання розпічнеться
В СУБОТУ, 16-го ВЕРЕСНЯ 1967 РОКУ
БОГОСЛУЖЕННЯМ в каплиці церкви св. ЮРА.
Після того, відбудуться в приміщеннях Парафіяльної Школи св. Юра — нормальні зайняття.

Дирекція і Батьківський Комітет
Школи Українознавства Т-ва „Самопоміч"
в Ню Йорку

В Музичній Школі

ВАДИМА КІПИ

ЛЕКЦІЇ В ЦЬОМУ СЕЗОНІ ПОЧИНАЮТЬСЯ
В СЕРЕДУ, 6-го ВЕРЕСНЯ 1967 РОКУ
РЕГІСТРАЦІЯ нових студентів в п'ятницю, 8-го вересня, від 4-ої до 9-ої год. вечора, та в суботу, 9-го вересня, від 11-ої год. ранку до 6-ої год. веч.

Увага! Джерзі Сиҭі! Увага!

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА в ДЖЕРЗІ СИТІ
РОЗПОЧИНАЄ ЧЕРГОВИЙ 1967-1968 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
в суботу, 9-го вересня 1967 року
о 9-ій год. ранку
в ПРИМІЩЕННІ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ШКОЛИ
при Церкві св. ап. Петра і Павла.

Впис дітей до 1-ої кляси розпочнемо о 8:30 вранці. Діти, котрі з якихось причин не відвідували школи українознавства в попередніх роках, а мають деякі знання з українознавства, мають право зголоситись до старших кляс (2-ої до 9-ої включно).

Надіємось, що в цьому році зголосяться всі українські діти до своєї Рідної Школи.

„І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь..."
Т. Шевченко

Управа Т-ва „Рідна Школа" та Дирекція
Школи Українознавства в Джерзі Сиҭі.

Оселя УРСоюзу **„ВЕРХОВИНА"**, Ґлен Спей, Н. Й.

СУБОТА і НЕДІЛЯ, 9 і 10-го ВЕРЕСНЯ 1967 р.

З'їзд — 9-та Зустріч Збаражан та Річні Збори Товариства Приятелів Оселі „Верховина"

СУБОТА, 9-го ВЕРЕСНЯ, год. 7-ма веч. — СПІЛЬНА ВЕЧЕРЯ
НЕДІЛЯ, 10-го ВЕРЕСНЯ перед полуднем — ДІЛОВІ НАРАДИ
АВІЗО. Субота, 16-го вересня 1967 р. Зустріч Громадян Ґлен Спей й околиці.
Год. 5:30 — Бенкет.
Год. 8 веч. — Виступить М. Понеділок і І. Керницький-Ікер.
Танцювальний Ансамбль СУМА Ню Йорк — керівник О. Ґенза.
Год. 9-та веч. — Забава при оркестрі Андрія Шуля — „Темпо".

В ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п.
д-ра Бориса Ставінського

буде відслужена
ПАНАХИДА
на Українському Православному Цвинтарі
в Бавнд Бруку, Н. Дж.
7-го вересня 1967 року
о 1-ій годині по пол.

Є. ЗУБЕНКО

В ЧЕТВЕРТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Дорогого Мужа і Брата

бл. п.
МИХАЙЛА ВОРОБЦЯ

дня 13-го вересня 1967 р.
в ХРАМІ ПОКРОВИ БОЖОЇ МАТЕРІ
в ОЗОН ПАРКУ, Н. Й.
відправиться
Заупокійна Служба Божа і Панахида
о год. 8-ій ранку

Про молитви за спокій душі бл. п. Михайла просять:
КАТЕРИНА ВОРОБЕЦЬ, дружина
ГРИГОРІЙ ВОРОБЕЦЬ, брат в Україні
ПАВЛИНА ВОРОБЕЦЬ, сестра в Україні

ПОДЯКА

Бл. п. МАРІЯ КІТ

померла 23-го серпня 1967 року в Озон Парк, Н. Й.

Покійна народилася в селі Клюсів, повіт Сокаль.

Найщирішу подяку складаємо всім за Служби Божі, за відвідини в похоронному заведенню, тим, що віддали останню шану участю в похороні.

Найсердечніша подяка Високопреподобним Отцям: о. декану Володимирові Андрушкову, о. З. Павловичу і о. Л. Мудрому за похоронні відправи в церкві св. Духа в Брукліні і на цвинтарі.

Рівнож складаємо щиру подяку Л. Рейнаровичеві, Теодорові Глухому за спів під час похорону.

Вкінці дякуємо п. Сенькові — дир. похоронного заведення, за дуже щире та дбайливе переведення похоронів.

Нехай Милостивий Господь винагородить усіх стократно за їх добре серце.

Чоловік — МИХАЙЛО
Донька — АННА
Зять — СТЕФАН
Внуки: ЛАВРЕНТІЙ і СТЕФАН

Ділюся сумною вісткою з Родиною, Приятелями та Знайомими, що в понеділок, 4-го вересня 1967 року упокоївся в Бозі мій Найдорожчий МУЖ

Др. Володимир Врецьона

ПАНАХИДА відбудеться в четвер, 7-го вересня 1967 року о год. 8:30 веч. в Bayshore, L.I. в похоронному заведенні White Funeral, 364 Main Street.

ПОХОРОН в п'ятницю, 8-го вересня 1967 р. о год. 9:30 ранку до української католицької церкви св. Родини в Вест Айсліп, Л. Ай., 471 Montauk Hghwy, а потім на цвинтар St. Charles в Бейсайд.

В глибокому смутку —

Д-р ГАЛЯ БІЛЕНЬКА-ВРЕЦЬОНА — дружина

63 Ocean Avenue, Bay Shore, L.I.

ДРУЗІ ЛІСОВІ ЧОРТИ і ДРУЗІ ПЛАСТОВІ СЕНЬЙОРИ

Ділимося з Вами сумною вісткою, що дня 4-го вересня 1967 року відійшов від нас *передчасно* і *ненадійно* у Вічність наш Невіджалуваний Друг і Приятель

Др. Володимир Врецьона

ПАНАХИДА — в четвер, 7-го вересня ц. р. о год. 8:30 веч. в похоронному заведенні White, 364 Main Street, Bayshore, L.I.

ПОХОРОН — в п'ятницю, 8-го вересня 1967 року о год. 9:30 ранку до української католицької церкви св. Родини в Вест Айслір, Л. Ай., 471 Montauk Hghwy, а потім на цвинтар St. Charles в Бейсайд.

●

Вельмишановній Дружині Покійного та Його Родині висловлюємо наші глибокі співчуття.

3-ІЙ КУРІНЬ УПС ЛІСОВІ ЧОРТИ

3-ій Курінь УСП „Лісові Чорти" — Стежа Дітройт, запрошує на

ВЕЛИКИЙ ОСІННІЙ РАВТ

23-го ВЕРЕСНЯ 1967 р.
CRYSTALROOM
ГОТЕЛЬ WHITTIER — ГОД. 8:30 ВЕЧ.
Дітройт, Міч. — Грає „Зоря"

СУБОТА і НЕДІЛЯ, 16 і 17-го ВЕРЕСНЯ 1967 РОКУ на СОЮЗІВЦІ

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

У 50-РІЧЧЯ ВЕЛИКОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Після урочистої програми, відбудеться фестиваль вибору

МІСС СОЮЗІВКИ НА 1968 РІК

ПОДРОБИЦІ ПРОГРАМИ СОЮЗОВОГО ДНЯ І ФЕСТИВАЛЮ В ДАЛЬШИХ ОГОЛОШЕННЯХ

ВІСТІ З АВСТРІЇ

100-річчя Академічної Гімназії у Львові

У Відні в квітні 1967 р. створився Комітет для вшанування 100-річчя заснування „Першої Української Державної Академічної Гімназії у Львові", який очолив о. проф. монс. Теофіль Горникевич, колишній катехит тої ж гімназії, а самим зорганізуванням святкувань зайнявся дипл. інж. Богдан Панич, кол. учень цієї гімназії.

Ювілейні святкування відбулися 10-го червня 1967 р. у Відні і розпочалися Святою Літургією, яку відслужив у церкві св. ВМЧ. Варвари у Відні о. монс. проф. Т. Горникевич о год. 17:30. Відтак в Томасзалі при Домінікaнер Кірхе (недалеко церкви св. Варвари) відбулася Святочна Академія. Заля була виповнена не лише віденцями, були теж гості з Мюнхену і Грацу. На гарно прибраній квітами сцені біля нашого національного прапора видніь напис: „100 — Ювілей Першої Укр. Держ. Акад. Гімназії у Львові", — чорним шрифтом на білому тлі, виконання нашого молодого українського графіка п. Ергарда Штайнагена.

Академія розпочалася о год. 18:30 відспіванням престарої студентської пісні „Гавдеамус ігітур", яку відспівали присутні стоячи. Потім о. проф. Горникевич, голова комітету, виголосив привітальне слово, в якому, привітавши присутніх гостей, підкреслив те, що в першій мірі Відень має обов'язок і право відсвяткувати цей важний ювілей нашої найстаршої гімназії у Львові. Майже 150 років Львів був зв'язаний з Віднем. У Львові тепер неможливо свобідно відсвяткувати цей ювілей і цей обов'язок впав на українців у Відні, де стільки нашої молоді, покінчивши гімназію у Львові чи інших містах, кінчали високі студії. До речі, в цьому ж 1967-му році припадає також 100-річчя ювілей нашого найстаршого академічного товариства т. зв. віденської Січі. Львівська гімназія видала багато визначних українських діячів, політиків, вчених та взагалі інтелігенції, яка пізніше брала поголовну участь у нашім відродженні та у визвольних змаганнях аж до нинішніх часів.

Хор при церкві св. Варвари під мистецьким керівництвом проф. Андрія Гнатишина теж б. учня львівської гімназії, відспівав Артима Веделя „Приклони Господи ухо Твоє" (псалом 85). Потім наш віденський скрипаль проф. В. Барап відіграв на скрипці при фортепіяновому супроводі проф. Норберта Гіца гарно П. Серате „Андалюзійські ночі" і А. Гнатишина „Гумореску" і „Колисковy". Публіка нагородила його оплесками.

Відтак слідувала довша промова б. учня гімназії, д-ра Богдана Питлика з Мюнхену, ініціатора ювілейних святкувань у Відні, про історію львівської гімназії у 19-му столітті. Промова була цікава і варта б її цілу видати друком.

Наша відома співачка з Мюнхену пані Світляна Микитчак, відспівала (сопрано) прегарно 3 пісні, Кирила Стеценка: „Хотіла б я піснею стати" (слова Л. Українки) Анатоля Вахнянина „Арія з опери „Купало"" і А. Гнатишина „Жита" (слова О. Олеся). Співачка зібрала бурю оплесків і мусіла ще відспівати 2 пісні як наддаток, бо публіка була б не успокоїлась.

Промова проф. д-ра Олександра Тисовського, Пластового Батька, колишнього довголітнього професора львівської гімназії (понад 30 років) на превеликий жаль відпала із-за незалежних причин. Одначе його промова появиться друком, так, що всі заінтересовані зможуть собі її прочитати.

Хор під проводом проф. А. Гнатишина відспівав 3 пісні Романа Купчинського - Гнатишина: „Накрила нічка" зі сольом Василя Янкового, Миколи Леонтовича „Ой гори тій чайці" і Гнатишина „Колискова" (до слів Лесі Українки) із сольом нашої молоденької солістки (альт) Любки Гнатишин. Хор і диригент зібрали заслужено багато оплесків.

Проф. д-р Микола Волинський, колишній учень тої ж гімназії - філії поділився своїми споминами із гімназійних часів, проаналізувавши тодішнє виховання і погляди тодішньої молоді в зустрічі з реальним життям без романтики. Закінчено академію відспіванням Миколи Лисенка „Молитва за Україну".

Після закінчення академії присутні перейшли до поблизької каварні Роха при вулиці Домінікaнер Бастай, де відбувся комерс, який тривав до пізньої ночі, і гості лише нерадо розходилися додому. Комерс відбувся в приємній і невимушеній атмосфері, де гості при окремих столиках при смачній їді і вині провели приємно час в товариській гутірці, співах і споминах з давніх часів. При цій нагоді відчитав дипл. інж. Панич привіти з усіх усюдів, яких було доволі багато. Організація ювілею вдалася, і це була одна з найкращих товариських зустрічей - імпрез, влаштованих у цьому році у Відні, бо гості були задоволені. З Грацу прибули спеціально на ювілей о. отаман Данило Ковалюк, парох Грацу, д-р Лебедович, лікар і д-р Андрій Пшевий, лікар та інші. А з Мюнхену крім д-ра Б. Питлика і співачки пані Світлани Микитчак, п. Т. Процик та інші. За влаштування цеї імпрези - ювілею належиться признання Комітетові, а особливо о. проф. Горникевичеві і інж. Б. Паничеві.

Комітет був зложений з бувших учнів і професорів львівської гімназії, які на цю ціль зложили пожертви і всі вони одержать касове зіставлення з влаштування ювілею. Комітет має намір видати на циклостилі цілу програму святкувань, а особливо всі промови зафіксувати на письмі для будучої історії тої ж львівської гімназії. Всі наші наукові установи та преса дістануть цей друкований звіт зараз же по виданні, як теж комітет в ЗДА, який влаштовує ювілей академічної гімназії щойно у 1968 р.

Новий український лектор на віденському університеті

Від смерти сл.п. проф. д-ра Степана Боднарчука, який після виїзду проф. д-ра Тершаковця до ЗДА, перебрав лекторат української мови при Славістичнім Інституті віденського університету, то є від лютого 1967 р. місце лектора було необсаджене і грозила небезпека, що займе це місце ворожий нам чинник. Але на щастя новим лектором став наш укр. кат. парох церкви св. Варвари у Відні о. д-р В. Сютик, ЧСВВ, який має докторат з україністики на УВУ в Празі і рівночасно студіює славістику у Відні. Це завдячуємо прихильному нам проводові Інституту. Наша молодь, мусить ходити на виклади укр. мови, щоб було видно, що є українці на університеті у Відні. Новому лекторові бажаємо успіхів у цій важній праці.

Д-р Сергій Наклович

У КИЄВІ ГОТУЮТЬСЯ ДО ЗДІЙМАННЯ НОВОГО ФІЛЬМУ „ВІД ТРОЙЦІ ДО РІЗДВА"

„Літературна Україна" з 15 серпня порадувала своїх читачів вісткою про новий „український кінофільм", який незабаром розпочнуть здіймати на кіностудії ім. О. Довженка в Києві. Фільм матиме назву „Від Тройці до Різдва" (газета подає всі назви з малої літери), поставлений за оповіданням М. Горького, а „на ролі фільму вже затверджено виконавців-акторів: Булгакову, Санаєва, Мажугу, Сергачова, Шагалову, Шутова та Кубацького".

В СССР вишколюють техніків для виловлювання підпільних радіопередач

Київ. — Крім напіввоєнізованої мільйонової організації для молоді — Червоного Хреста, і різних фізкультурних товариств, до занять яких входить також стріляння з рушниці та кидання гранат, в УССР і у всьому СССР провадиться тепер вишкіл радистів, що мають за завдання виловлювати таємні радіонадавчі станції. „Радянська Україна" з 25 серпня 1967 р. повідомила про це під „мисливським" наголовком „Радисти ловлять „лисиць"". „На лисиць, як відомо, полюють з допомогою собак і рушниць. А от „мисливці" Болгарії, Угорщини, НДР Польщі, Чехословаччини та СРСР вийшли на семикілометрову лісову трасу з... приймачами - радіопеленгаторами. Вони шукали радіопередавачі, що й зветься в цілому — „полювання на лисиць"".

Ці змагання не з легких. А нинішні були особливо важкими. В перший день йшов дощ. Мокра соснова поросль утрудняла проходження хвиль радіопередавачів, вводячи в оману учасників відбитими сигналами. Щоб виявити ціль, радисти забиралися на найвищі місця, навіть на... водонапірні башти. Кращим був наш Вадим Кузьмін. Він за 45 хвилин 34 секунди відшукав три „лисиці". На три секунди „відстав" Анатолій Гречихін. Зате у другий день змагань найкращий результат був у Гречихіна, і він вийшов переможцем. Першими в командному заліку також були радіоспортсмени СРСР."

Короткі вісті

● Неспокійне корейське перемир'я нову проявилось у трагічній події: два південно-корейські вояки й один американський згинули, коли північно-корейські комуністичні вояки зробили несподіваний випад проти зайнятих на дорожних роботах цивільних робітників, охоронюваних відділом південно-корейського й американського війська. Сталося це за пів милі на південь від здемілітаризованої демаркаційної лінії, яка ділить дві частини Корії, вільну й комуністичну. 25 цивільних було ранених у тому підступному нападі.

● 6.000 жидів у Совєтському Союзі мали вже пашпорти і візи на виїзд до Ізраїлю, коли в першому тижні червня ц. р. вибухла ізраїльсько-арабська війна. Совєти зірвали тоді дипломатичні взаємини з Ізраїлем та заборонили виїзд усім тим жидам, громадянам СССР.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 9-го ВЕРЕСНЯ 1967 р.

НЮАРК-ІРВІНГТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 371 Відд. о год. 7:30 веч. в залі УНДому при 140 Prospect Ave., Irvington, N. J. Проситься чл. платити чл. вкладки на зборах Відділу. — Мгр. І. Оверко, предс., М. Герус, кас., Ю. Баранюк, секретар.

НЕДІЛЯ, 10-го ВЕРЕСНЯ 1967 р.

БАЛТИМОР, Мд. Місячні збори Б-ва Пресвятої Тройці — 320 Відд. о год. 1:30 по пол. в Укр. Горож. Клюбі при 3101 O'Donnell St. Проситься чл. прибути на означений час та вирівняти свої вкладки. — Д. Пісецький, предс., І. Малко, секр.

ТАРЗАН, ч. 5867. Перед зустріччю...

Кілька тижнів пізніше Тарзан і професор Тейт причалили зі своєю яхтою до африканського порту Лайбенги...

І в цьому самому часі вантажний корабель із Заходу також причалив до набережної... Цей корабель віз дивного втікача!